Nr 34

15e JAARGANG

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Lees in dit nummer
de vrolijke avonturen van

SPAGHETTI

WIJ DOEN AAN SPORT!

OOK thans in onze moderne twintigste eeuw zijn er nog mensen die niets afweten over sport, en die voor de sport helemaal geen belangstelling hebben.

« Mens sana in corpore sano » is nochtans een zeer oud gezegde en het bevat waarheid.

Een gezonde geest in een gezond lichaam ! De geest kan zich pas volkomen harmonisch ontwikkelen wanneer ook het lichaam gezond is. De sport schenkt ons gezondheid. Ze leert ons onze krachten goed te gebruiken en in het strijdperk te treden voor een sportief gevecht.

Ben je van natuur uit sterk en heb je krachtige spieren, doe dan aan atletisme, zwem of leer voetbal spelen. Ben je geen kampioen, laat je dan niet ontmoedigen. Niemand werd kampioen geboren. Alle grote vedetten van de Olympiade hebben hard moeten werken om een gouden medaille te verdienen !

Kuifje

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

Arlette Lion, Maaltebruggestraat, 196, Gent, is 15 jaar en zoekt een correspondente uit Japan of andere Aziatische landen (correspondenten van andere landen zijn ook welkom). Arlette houdt veel van muziek, lectuur en tekenen. Schrijven in het Nederlands, Frans of Engels.

Georgette Denisse, Essenhoutstraat, 206, Kapellen is 15 jaar en houdt van zwemmen, film en muziek. Zij zou graag corresponderen met een meisje van haar leeftijd, uit het buitenland.

Jean Bulcke, Rijselsteenweg, 84, Ieper, wil graag corresponderen met en jongen van 10 à 11 jaar, uit België. Hobby's : zwemmen, tennis en lectuur.

Eddy Dubois, Brusselse steenw., 38, Lebbeke zoekt een correspondent van 10 à 13 jaar. Eddy houdt veel van muziek en gaat graag kamperen !

Onze vriend CHRIS DECKERS, Edward van Steenbergenlaan, 32, Deurne-Zuid, correspondeert met lezers op de Philipppijnen en uit de Verenigde Staten. Zijn correspondenten vragen steeds weer naar Belgische postzegels. Chris zelf kan er hen niet genoeg bezorgen. Wie wil Chris helpen ?

HEEL DE KUST PRAAT ER OVER!

SEDERT het begin van de maand juli organiseren het jeugdweekblad KUIFJE en de biscuits PAREIN prachtige strandspelen in alle badsteden van de Belgische kust.

Deze spelen, waaraan alle jongelui gratis konden deelnemen, verliepen opperbest. Iedere dag waren er honderden inschrijvingen en de handigste en knapste deelnemers gingen 's avonds met mooie geschenken naar huis.

Foto's zijn echter sprekender dan woorden. Bekijk onderstaande kiekjes en je zal zien hoe vrolijk het er aan toe ging. Indien je deelgenomen hebt aan de strandspelen, dan sta je misschien op één van de foto's.

Talrijke kandidaten drummen rond de sympathieke conferencier Roger-Claude.

Het prachtige spel : de jacht op de schat! De deelnemers waren zeer knap en vonden de verborgen voorwerpen al heel spoedig.

Een prettig spel, maar hoe bijt je in een appel wanneer je beide handen op je rug werden vastgebonden!

Een dreunend hip hip hoera voor de overwinnaars!

Billy Panama, wereldkampioen van het Jo-jospel, is van geen kleintje vervaard. Maar wat denkt Roger-Claude over deze vertoning?

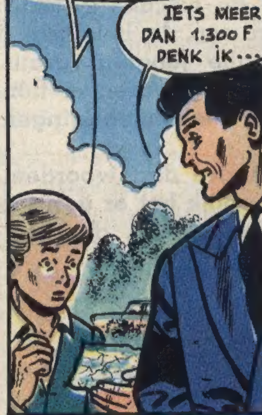
Dat meisje heeft krachtige longen. Welke ballon zal het eerst ontploffen?

JARI en

Jari en Jimmy rijden over de autosnelweg van Brussel naa

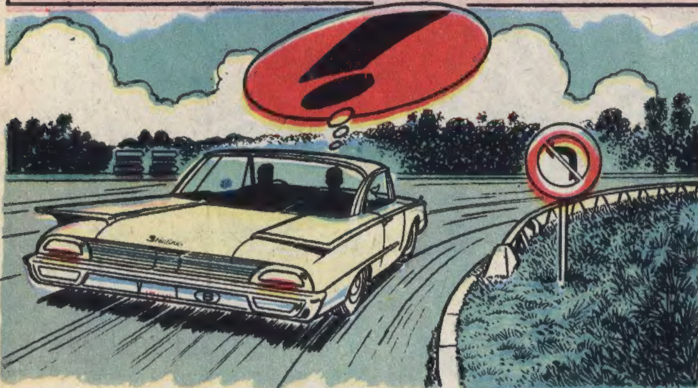

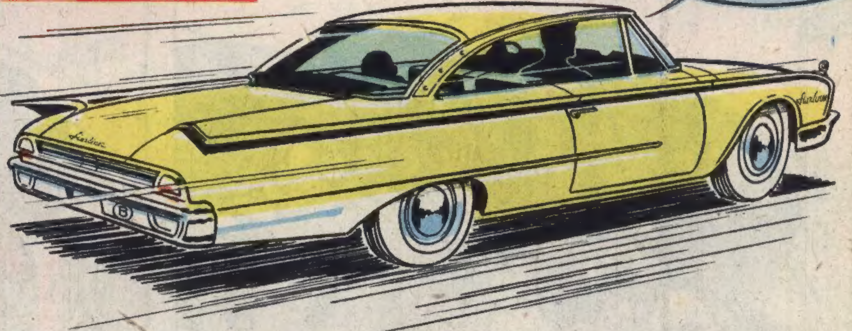

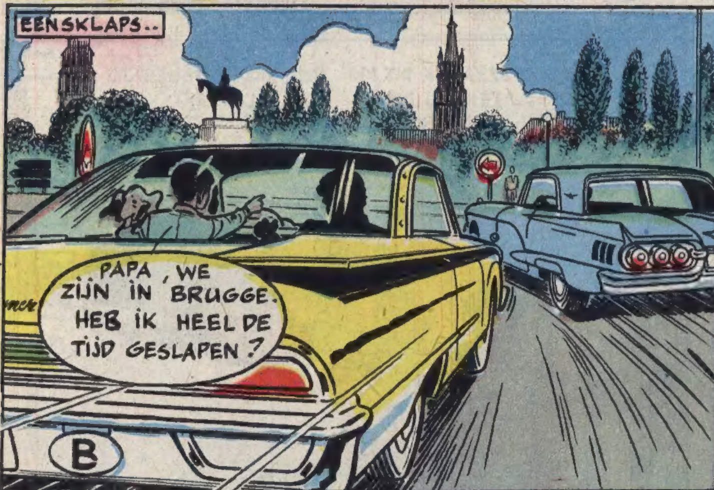
het PLAN Z

DOOR RAYMOND REDING

Oostende. Uit een voorbijrijdende auto vliegt er een bankbiljetje...

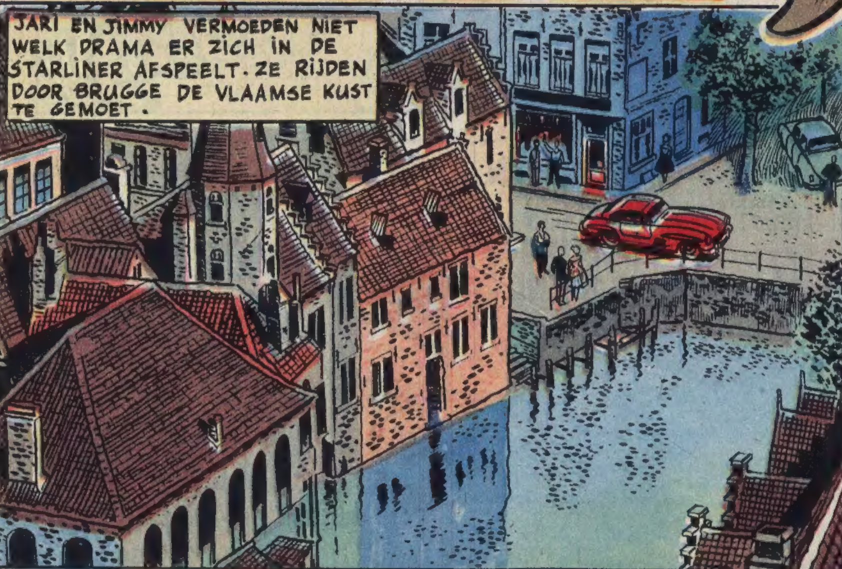

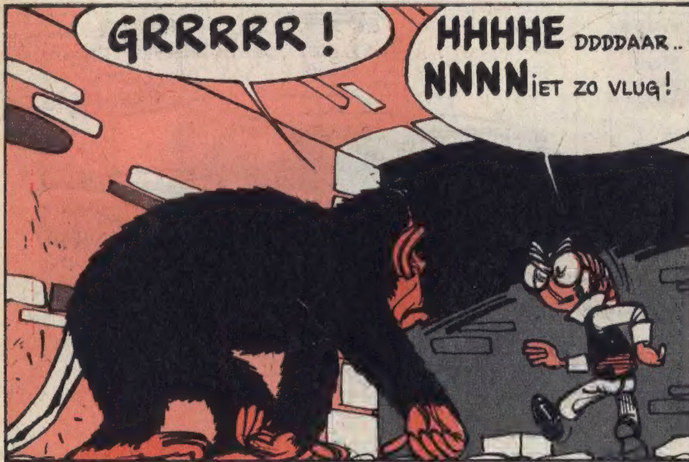
(Wordt voortgezet.)

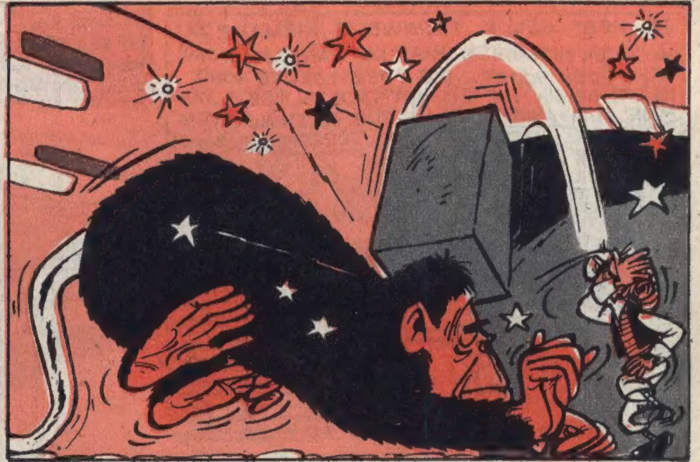

VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAATJ

Droogstoppel heeft het monster neergeslagen en

TOHACOCO

Door Mittéï

OL EN DROOGSTOPPEL

aakt zich klaar om zijn vrienden te bevrijden.

(Wordt voortgezet.)

DE ONBEKEN

Een ogenblik nadat Johan en zijn vrienden zich van hun boeien konde

DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

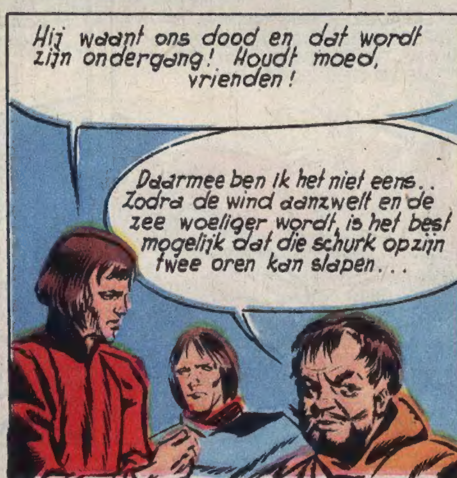
en, worden zij door een ontploffing als strohalmen in de lucht getild

De POPPEN

Op het ogenblik dat de politie Rock van diefsta

DIEVEN

...nkt, doet lord Jollygoodfellow zijn intrede.

ZO KWAM HET DAT ER, TERWIJL ROCK DERBY EN ZIJN VRIENDEN ZICH NAAR JOLLYGOODFELLOW SPOEDDEN, SOMMIGE DINGEN GINGEN GEBEUREN BIJ EEN ZEKERE NAPOLEON MORNEPLAINE.

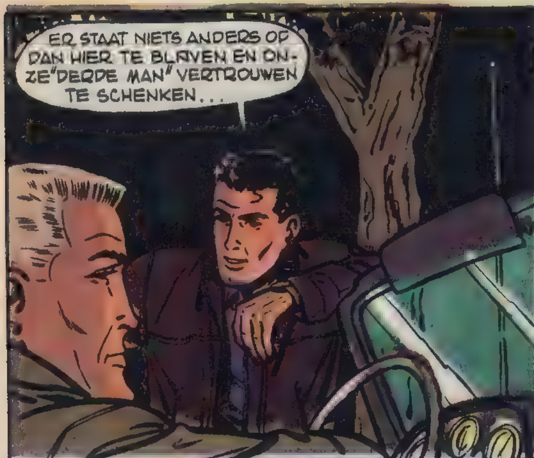
(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

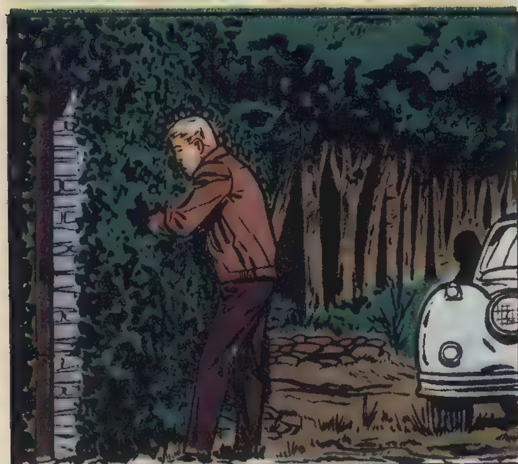

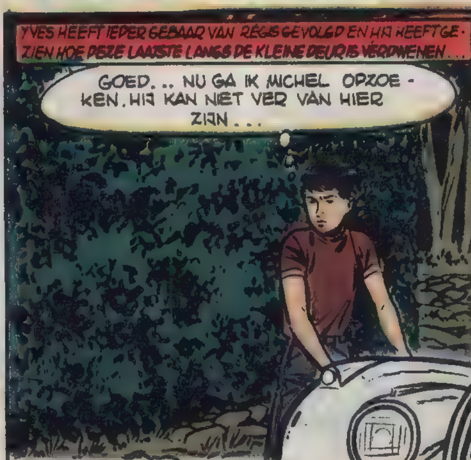
TOCHT DOO

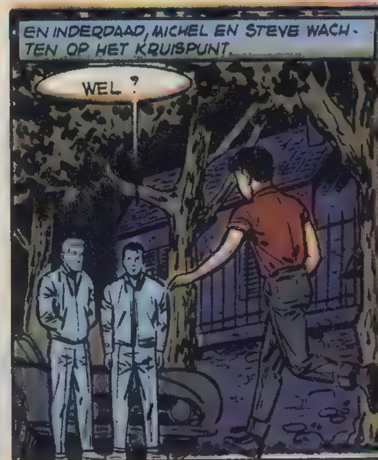
Michel en Steve zijn op het spoor van de wapensmokkelaars. Met de

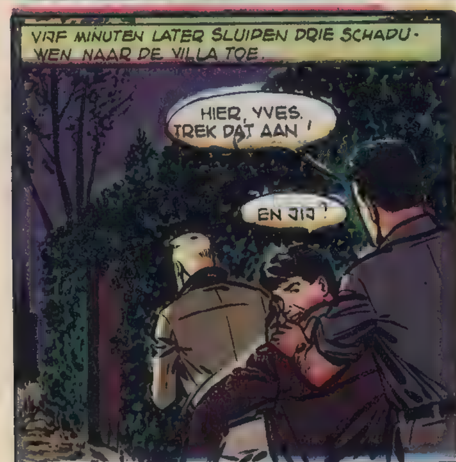

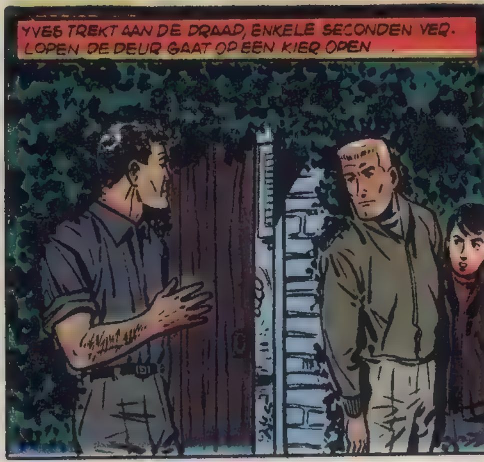

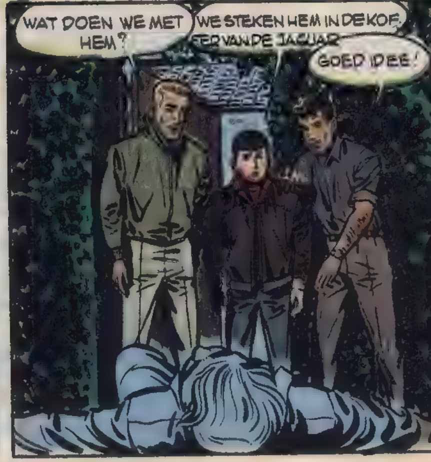

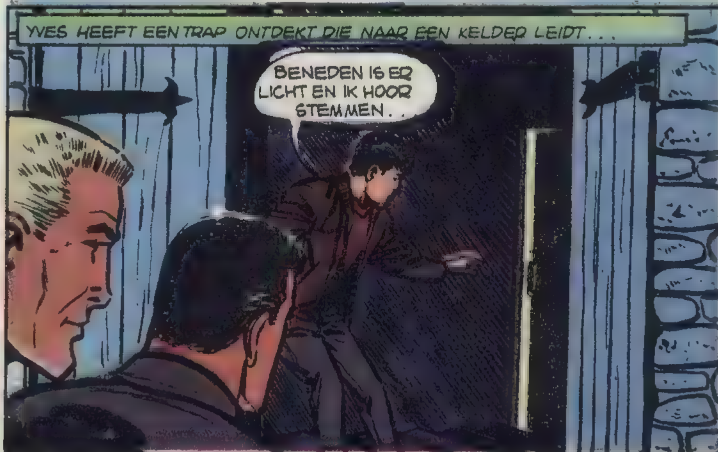
ALS JE SPORTIEF BENT, LEES DAN HET NIEUW

R DE NACHT

van Yves zullen zij trachten de bende in het nauw te drijven...

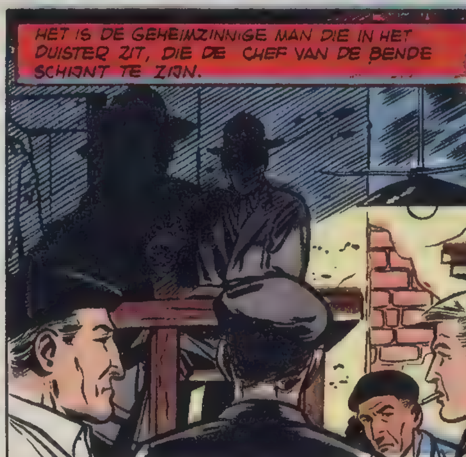

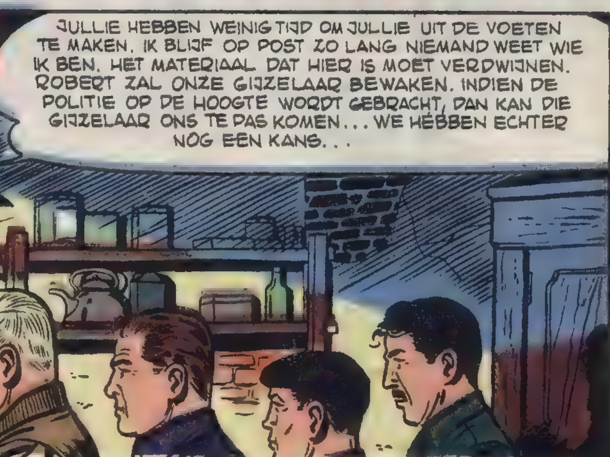

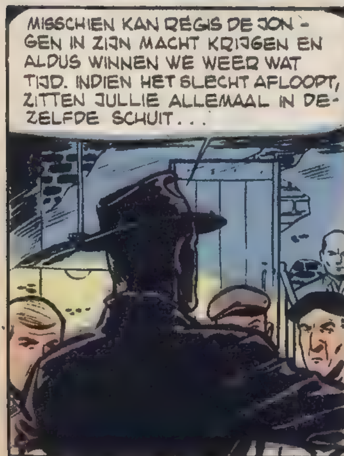

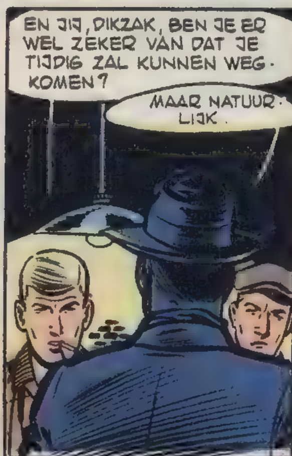

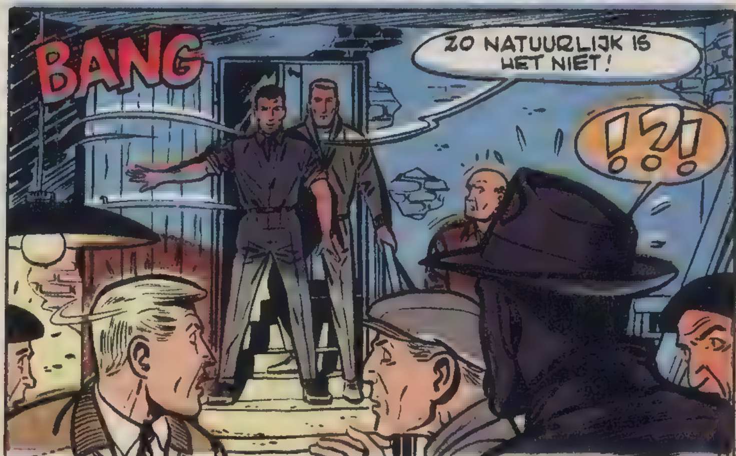

(Wordt voortgezet.)

HET KONIJN EN DE

EEN SPROOKJE UIT KOREA VERTELD

OP een zonnige morgen slipte Hare Majesteit, koningin van de vissen, uit haar paleis om op haar eentje een wandeling te doen. Op de terugweg zag zij twee wormen die dansten voor het hekken van het paleis. Hare Majesteit, die zeer gulzig was, hapte er gretig in en toen bleef ze vast zitten met de neus. Haar kreten van pijn en de geur van vers bloed alarmeerden de koninklijke lijfwacht, die zich repte om de koningin te hulp te komen. De soldaten slaagden er in de draad te breken, maar, helaas, zij konden de haak niet verwijderen uit de neus van de koningin...

Hare Majesteit werd ernstig ziek. Haar toestand baarde hofdignitarissen en geneesheren de grootste zorgen. In een zaal van het paleis hielden zij consult. De walvis, de haai, de inktvis en de krab zagen er allemaal even ernstig en bezorgd uit. Zij dachten lang en diep na, maar vonden geen oplossing. Toen vroeg de schildwacht het woord. « Mijn grootvader, zo zei ze, heeft mijn grootmoeder in dezelfde omstandigheden genezen met een papje van verse konijnenlever ». De hoge vergadering luisterde met belangstelling naar deze woorden, maar iemand deed opmerken dat men geen verse konijnenlever vindt in het rijk van de vissen. De schildpad vroeg opnieuw het woord : « Ik ken een konijn dat ik wel naar het paleis zou kunnen lokken. De geneesheren moeten er dan maar voor zorgen het de lever uit te trekken, want ik kan geen bloed zien ! ».

Het idee was goed, zo meende iedereen, en de schildpad kreeg dus de opdracht naar het vasteland te gaan om een levend konijn te halen. Het was heet die dag en de arme zeeschildpad had veel moeite om de tamelijk steile heuvel op te klimmen. Weldra zag zij het konijn dat haar vrolijk tegemoet huppelde.

— Goeie morgen, mevrouw schildpad,

SCHILDPAD

DOOR PETER HYUN

groette het konijn vriendelijk. Wat komt u hier doen?

— Ik beklim de heuvel om het landschap van op de top te kunnen bewonderen. Men heeft me gezegd dat het zeer mooi is. Ik stel echter vast dat het werkelijk niet de moeite was om me er zo moe voor te maken!

— U bent nog niet hoog genoeg. Volg me tot op de top en u zal zien hoe mooi het is!

— Neen, dank u, zei de schildpad. Ik heb reeds genoeg van uw heuvels. Ik verkies de zee. U kan zich niet voorstellen hoe mooi het is daar beneden in het water! Er zijn prachtige smaragdgroene wouden, mooie luchtige planten, exotische vogels, fluwelige rotsen, valleien en grotten waarin de vissen dansen en zingen. En het water draagt u overal naartoe. U hoeft helemaal geen inspanning te doen. Dat kan men niet zeggen van het vasteland!

De schildpad deed alsof ze weg wou gaan. Het konijntje volgde haar ietwat weemoedig en in gedachten verzonken. Dan vroeg het:

— Is het werkelijk zo mooi in het water? Dringt het water je niet in de mond, in de neus, in de oren en in de ogen?

— Maar neen, het water is de lucht van de zee. U zou er zich spoedig aan wennen, zo verklaarde de schildpad die haar vreugde slechts met moeite verbergen kon.

— Ik zou uw land graag zien, maar ik vrees dat ik in het water niet zal kunnen ademen zoals een vis...

— Maak u daarover geen zorgen. Indien u het rijk van de vissen wil zien, volstaat het op mijn rug te klimmen. Het zal mij een genoegen zijn er u in rond te leiden!

En het konijntje liet zich overhalen. De prachtige onderzeese landschappen, de heerlijkheden van het paleis overweldigden het konijntje. Kleine sirenen leidden hen naar het appartement van de koningin, waar de eerbiedwaardige, ernstige geneesheren wachtten. Terwijl het konijntje even uitrustte in een elegante zetel uit algen, hoorde het enkele brokstukken van een gesprek... Het hoorde dat men naar het beste middel zocht om hem zijn lever afhandig te maken. Wat een vreselijke geschiedenis! Het konijn stelde een paar vragen aan een meermin en die verklapte hem heel het complot. Het ongelukkig konijntje vroeg zich af of het nog ooit levend uit het paleis zou komen. Eensklaps had het een idee. Het had waarachtig een binnenpretje en het fluisterde:

— Het volstond er aan te denken! Help u zelf, zo helpt u God!

Het konijn verklaarde de eerbiedwaardige assemblée dat de lever een orgaan is dat men kan uitnemen of weer aantrekken naar believen.

— Het is zoals een bril. Men vindt trouwens op alle markten van het vasteland levers. Ik, zo zei het konijntje, had schrik mijn lever nat te maken. Ik heb hem afgelegd en ik heb hem op een rots achter gelaten alvorens in het water af te dalen. Ik ben echter bereid mijn lever aan Hare Majesteit te schenken indien zij daarmee kan genezen. Krijg ik de toelating om mijn lever te halen?

En het konijntje kreeg de toelating. De dokters waren erg ingenomen met de vriendelijkheid van het konijn en de zeeschildpad kreeg de opdracht het terug naar het vasteland te brengen. Nauwelijks was het konijn op het strand gesprongen of het rende weg en riep:

— Grijp me indien u kan! Ik heb slechts één lever en ik houd er aan! Ik ben helemaal niet van plan hem cadeau te doen, zelfs niet aan een koningin!

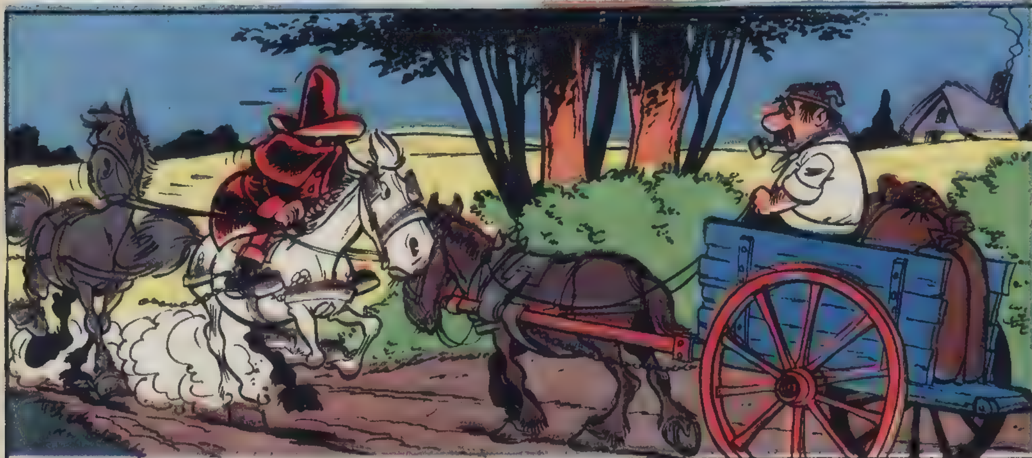
Bij deze woorden verdween het achter de heuveltop en sedertdien vermijdt het konijntje zorgvuldig iedere ontmoeting met de zeeschildpad!

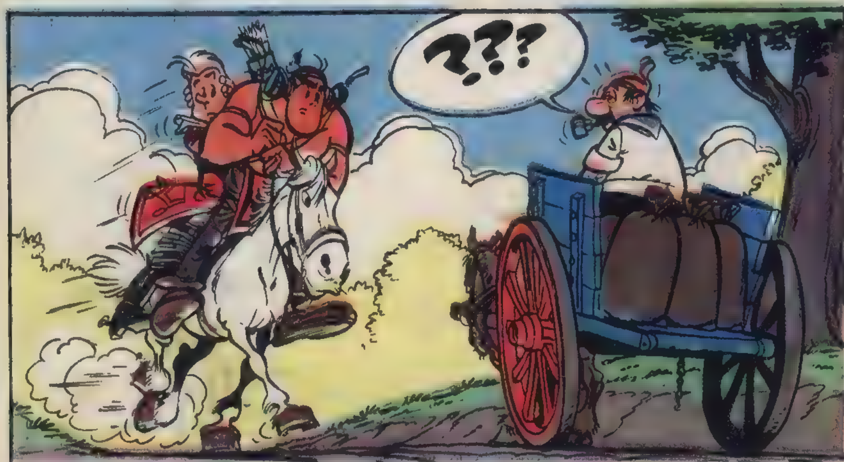
DE NIEUWE AVONTUREN VAN HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: AL UDERZO — TEKST: R. GOSCINNY

Hubert en Hoempa-Pa zijn woedend omdat hun broeders-paarden gegapt werden.

(Wordt voortgezet.)

In het experimenteel centrum van Santa Cruz werken de technici en de specialisten dag en nacht. Hier zie je een Agena B, die aan verschillende testen wordt onderworpen.

EXPERIMENTEN VOOR SATELLIETEN

LEES DIT ARTIKEL OP BLZ. 20

SPEL en VERMAAK

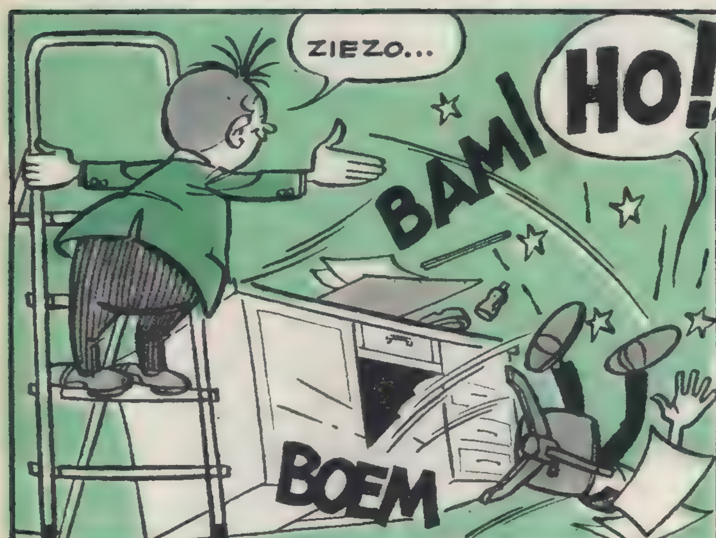
BOB BINN

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

WAT bezielde de chef toen hij me mijnheer Nepo als hulpje gaf ? Die jongen is absoluut ongeschikt voor wat hij doen moet ! Hij is niet alleen een knul, hij is bovendien gevaarlijk. Ziehier wat er hedenochtend gebeurde...

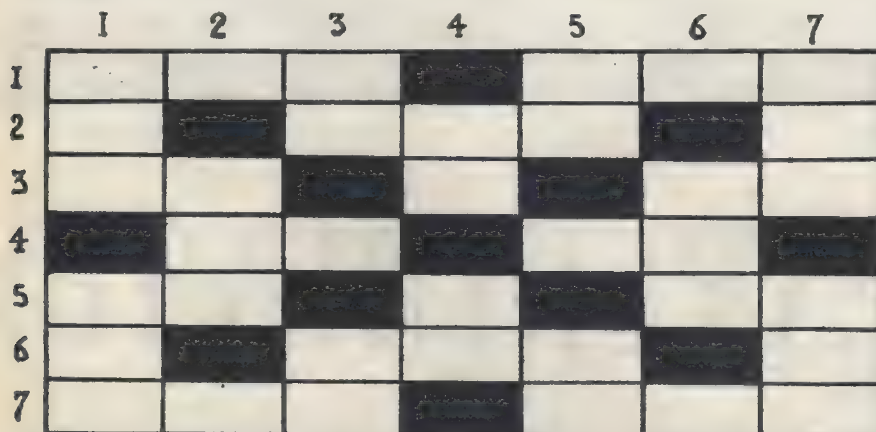

1. LETTERGREEPKRUISWOORD — 10 PUNTEN

Een echt kruiswoordraadsel, vrienden, maar met lettergrepen ! Vul één lettergreep in per wit vakje.

HORIZONTAAL :

1. Niet actief lid van een vereniging. - Veel kennis uit boeken bezittend.
2. Vrek.
3. Persoon in dienst. - Slangvormige vis.
4. Doopvader. - Selderie.
5. Effen, vlak. - Staak met mikvogel bij 't wipschieten.
6. Doodstrijd.
7. Onderscheidingsteken. - Ontvangt u elke dag over de radio.

VERTIKAAL :

1. Tot de adel behorend. - Bezigen.
2. Niet overdreven, matig.
3. Geldelijke bijdrage. - Kracht geven.
4. Die zich onder water begeeft. - Naast.
5. Order, opdracht. - Hondeweer.
6. Fraaie tropische klimvogel.
7. Missionaris. - Nieuwstijding in de krant.

2. TWEE EIEREN

5 PUNTEN

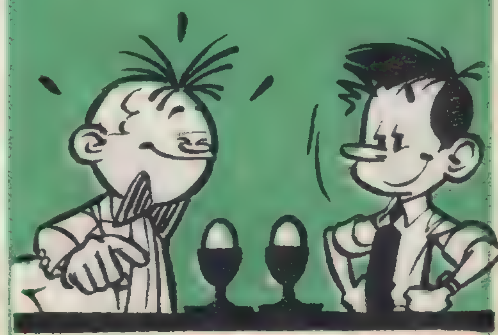
Ongelooflijk, maar waar ! Nepo heeft iets uitgedacht, luister goed :

— Mijnheer Bob Binn, zei hij, kan u nuchter twee eieren opeten ?

— Natuurlijk zou ik dat kunnen, Nepo.

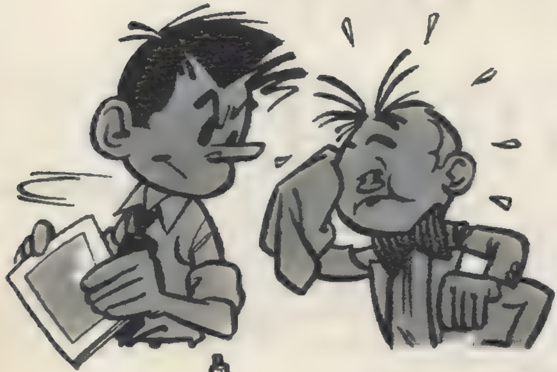
— En ik verwed er mijn hoofd op dat je het niet kan !

WIE HEEFT GELIJK, NEPO OF IK ?

ZIT IN DE KNOEI

3. DE WEG VAN NEPO — 10 PUNTEN

Vanmiddag kwam Nepo te laat op het kantoor.

— Ben je reeds moe van de intellectuele inspanning die je hedenochtend hebt moeten doen, Nepo ?

— Neen, ik zal het u uitleggen. Om van mijn woning naar het kantoor te komen, heb ik zo'n ingewikkelde weg af te leggen. Het is vreselijk !

— Wat bedoel je met een ingewikkelde weg ? Waarom maak je het ingewikkeld ?

— Omdat ik bang ben van honden, omdat ik mijn kleermaker geld verschuldigd ben, omdat ik per fiets niet in alle straten rijden mag vanwege het éénrichtingsverkeer, omdat ik ruzie heb gemaakt met mijn broer die beenhouwer is, en omdat ik het aan de stok heb gehad met mijn zuster die een bloemenwinkel heeft. Bovendien kan ik niet voorbij een suiker- of pasteibakker gaan zonder dat ik zin heb in een taartje of een andere zoetigheid !... Kan je zeggen hoe hij van zijn woning naar het kantoor moet fietsen ?

DE WONING VAN NEPO
SUIKERBAKKERIJ
BEENHOUWERIJ
KLEERMAKER
PASTEIBAKKERIJ
SUIKERBAKKERIJ
BLOEMENWINKEL
KUIFJE

HET HOEKJE VAN DE REPORTER-FOTOGRAAF

In nummer 33 heb ik leuke foto's gepubliceerd van mijn correspondenten. Ik vraag thans aan alle lezers om mij originele, leuke en mooie kiekjes te bezorgen van monumenten, kerken, kastelen uit het binnen- of het buitenland. De interessantste foto's zullen gepubliceerd worden. Ik wacht op jullie kiekjes, vrienden !

OPLOSSINGEN

Oplossing van het kruiswoord :

1. - HORIZONTAAL

1. Erelid - Belezen. - 2. Geldduivel. - 3. Manschap - Paling. - 4. Peter - Eppe. - 5. Gelijk - Gaaipers. - 6. Sterrensnood. - 7. Kenteken - Weerbericht.

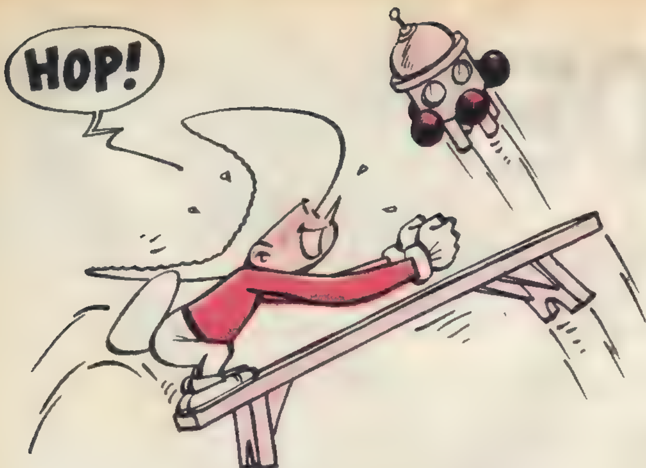
VERTIKAAL

1. Edelman - Gebruiken. - 2. Schappelijk. - 3. Lidgeld - Sterken. - 4. Duiker - Nevens. 5. Bevel - Noodweer. - 6. Papegaai. - 7. Zendeling - Persbericht.

2. - Nepo heeft gelijk. Wanneer Bob Binn één ei heeft opgegeten is hij niet meer nuchter... wanneer hij het tweede opsmult !

3. - Dit is de weg die Nepo aflegt :

EXPERIMENTEN VOOR SATELLIETEN

4... 3.. 2.. 1... 0... In een blockhaus uit beton staren twintig paar ogen naar de televisieschermen die in de grote zaal tegen de wand zijn geplaatst. Overal ziet men tafels waarover ontelbare draden lopen. Ondanks de airconditioning is het er snikheet en men voelt de spanning van de technici duidelijk aan.

WAAR zijn we eigenlijk? En wat gebeurt er hier? Waarom zijn de ingenieurs en technici zo zenuwachtig? Wordt er een nieuwe satelliet gelanceerd?

Ja, inderdaad. Maar wacht even... De satelliet verlaat de vaste grond niet! Dus, schort er iets? De ingenieurs zien er nochtans tevreden uit. Ik geef je de sleutel van dit raadsel : wij staan in de controlezaal van het experimentele centrum voor satellieten van Lockheed.

Minder vliegtuigen

De moderne wapens worden steeds duurder en zijn steeds doelmatiger, m.a.w. hun vernielingskracht wordt steeds groter. Een Atlas of een Stratofortress met atoomwapens hebben dezelfde vernielingskracht als vele honderden bombardementsvliegtuigen uit de laatste wereldoorlog. Gruwelijk! Inderdaad.

Verlaten we nu even het militair plan en kijken we hoe het staat bij de burgerlijke luchtmacht. De vliegtuigen worden ook hier steeds sneller en nemen een groter aantal passagiers mee dan bv. tien jaar geleden. Maar de kosten van één modern vliegtuig liggen zeer hoog. Een Boeing 707 bv. kan het werk doen van drie vliegtuigen met zuigermotor. Nu ligt de prijs van een Boeing 707 ook veel hoger dan die van een gewoon vliegtuig. Wat doet de luchtvaartmaatschappij? Zij koopt één jet-liner, die twee en vaak drie vliegtuigen van het klassieke type moet vervangen... En nu zien we de weerslag van dat feit in de vliegtuigfabrieken. Er moeten niet meer zoveel vliegtuigen gebouwd worden en de vliegtuigconstructeurs zijn verplicht een deel van hun werkterrein te verleggen; zij trachten satellieten en raketten te bouwen. Lockheed heeft enkele maanden geleden een **Missiles and Space Division** opgericht.

Een hele reeks satellieten

Lockheed wenst satellieten aan de lopende band te bouwen. Men wil inderdaad trachten de satellieten soepeler, beweeglijker en makkelijker bestuurbaar te maken. Men wil ze bovendien met een zeer bepaald wetenschappelijk of militair doel de

Gezicht op het experimenteel centrum van Santa Cruz. Links de controlekamer. Helemaal op de achtergrond de Stille Oceaan.

EEN BLIK IN DE CONTROLEKAMER

Een zeer ingewikkeld geval! Rekenmachines, electronische breinen, televisieschermen, een heleboel ingewikkelde controletoestellen. Op de drie televisieschermen bovenaan hebben de ingenieurs een panoramische kijk op de proefbank.

De ingenieurs zijn een en al spanning. Het gaat hier niet om het lanceren van een satelliet, maar om zekere experimenten en ook die zijn van zeer groot belang.

ruimte insturen. Een satelliet zal bv. worden gelanceerd als radiorelais, een andere als weerkundig observatorium en weer een andere satelliet als verspieder, om b.v. de vijandelijke raketten te detecteren van zodra ze gelanceerd zijn.

De Amerikaanse Luchtmacht bestelde bij Lockheed een reeks satellieten Agena, die bekend zijn onder de naam **Discoverer.** Indien je de actualiteiten inzake ruimtesatellieten hebt gevolgd, dan weet je dat er met de Discoverer heel wat successen werden geboekt. Meestal kwamen zij tamelijk nauwkeurig in hun baan terecht en zij gooiden ook de capsuls uit die zij mee in de ruimte hadden genomen. Dat de Amerikaanse specialisten er nooit in geslaagd zijn de capsuls weer te vinden, is een andere kwestie. De schuld ligt hier niet aan de satelliet zelf. Alvorens de satellieten van het type Discoverer gelanceerd werden, ondergingen zij een lange reeks testen en aan deze testen is beslist hun succes te danken.

EEN AGENA WORDT OP DE PROEFBANK GEHESEN

Een satelliet Agena B (een toekomstige Discoverer) zal aan een reeks testen onderworpen worden. Men wil weten hoe ieder stuk van de satelliet reageert, hoe de motoren werken en of alles wel tiptop in orde is.

In het centrum van Santa Cruz

Om satelieten op de vaste grond te kunnen experimenteren bouwde Lockheed een speciaal proefcentrum te Santa Cruz. Gewoonlijk wordt een motor of een toestel getest terwijl het vast op de grond zit. Dit betekent dat het ook wanneer het zijn volle kracht ontwikkelt, niet beweegt, tenzij... gans het geraamte waarin de proefneming plaats heeft meekomt! Dat is echter nog nooit gebeurd.

In het Lockheed Centrum probeert men het anders. Men heeft de toestellen die aan een test worden onderworpen de vrijheid gegeven, terwijl men ze nochtans stevig vast houdt. Hoe is dit mogelijk? In het midden van het toestel, dat getest wordt, legt men een halsband die op de grond wordt vastgehouden door vier poten gemonteerd op hydraulische schokbrekers. Dit systeem laat bewegingen in de lengte, in de breedte en lichte inclinaties toe. Tevens kan men aldus uitmaken of de verschillende elementen waaruit de satelliet (of een ander toestel) samengesteld is, de acceleraties bij het opstijgen en tijdens de vlucht verdragen. Al de maneuvers worden bevolen vanuit een centrale controlezaal. Iedere beweging en de werking van ieder toestel en apparaat kan gecontroleerd worden. Men kan o.m. nagaan hoe een raket reageert op een gewichtsverschil. Het gewicht van een raket verandert inderdaad al naar gelang de brandstof verbruikt wordt. En dit is een zeer belangrijk probleem.

Meer kans op succes

In het experimenteel centrum van Lockheed kan men door een electronisch sein het toestel dat getest wordt van zijn koers doen afwijken. Bovendien kan men vaststellen of de vluchtcontroleur het toestel automatisch opnieuw in de juiste positie kan brengen. Is dit niet het geval, dan kan men wijzigingen aanbrengen aan het toestel dat de vlucht moet controleren.

Werken de motoren niet goed, schort er iets aan het electronisch brein, alles kan hier nauwkeurig nagegaan, onderzocht en bestudeerd worden.

Langzamerhand worden aldus verbeteringen aangebracht en kan een satelliet met meer kans op welslagen gelanceerd worden.

Je begrijpt waarschijnlijk zeer goed dat zulk een experimenteel centrum van groot belang is.

De Prinsengracht met heel in de verte de Westertoren, het symbool van Amsterdam

IK HOUD VAN AMSTERDAM

*AEN d'Aemstel en aen 't Y, daer doet sich heerlyck ope
Sy die, als Keyserin, de kroon draegt van Europe.* »

Zo schreef drie eeuwen geleden Amsterdams en Nederlands grootste dichter Joost van den Vondel van zijn stad.

Nog draagt Amsterdam die kroon, boven op de Westertoren, het wel meest bezongen bouwwerk van Nederlands hoofdstad en het symbool van de oude en nieuwe glorie, waarop de stad terecht zo trots is.

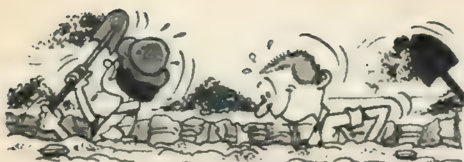
De Westertoren met zijn keizerskroon, geschonken door Maximiliaan van Oostenrijk.

ELKE vreemdeling, die Amsterdam bezocht heeft, zal ongetwijfeld de Westertoren van dichtbij bekeken hebben of hem ten minste hebben zien uitsteken boven de huizen van de stad. Iedere gids wijst hem aan en vertelt daarbij, dat de glinsterend koperen kroon een onderscheiding is, die keizer Maximiliaan van Oostenrijk, destijds landsheer over de Hollandse gewesten, in 1489 aan de stad verleende. Ook boven het stadswapen, een rood schild met drie witte kruizen op een zwarte baan, prijkt deze keizerskroon.

De Westertoren geeft elke Amsterdammer het gevoel van « thuis », hij is meer dan welke plaats of welk gebouw ook het vertrouwde punt van de stad.

Amsterdam is ontstaan als een klein dorpje rond de plaats, waar de rivier de Amstel uitmondt in het IJ, dat op zijn beurt met een brede trechter uitkomt op het IJsselmeer, de vroegere Zuiderzee. Wanneer de stad precies ontstaan is, is moeilijk te zeggen, het zal omstreeks 1200 zijn geweest. Zeker is, dat « de Dam », een verhoging of dijk in het oudtijds zo moerassige land — nog worden alle huizen op palen gebouwd —, de eerst bewoonde plek is geweest. Rond die Dam, het plein waar nu het koninklijk paleis staat, is de stad gegroeid. Vrij snel zelfs.

In 1342 vond men het nodig ter verdediging van de bewoners grachten te gra-

ven, de Oude en Nieuwe Zijds Voorburgwal.

De laatste is als zovele oude grachten ten behoeve van het verkeer gedempt. Aldus ontstond de eerste grachtengordel om de kern van de stad. De toenemende betekenis van Amsterdam met zijn natuurlijke haven als handelsstad maakte in de loop der eeuwen telkens weer nieuwe uitbreidingen noodzakelijk. En telkens opnieuw werd het nieuwe stadsgedeelte met een gracht omgeven.

Daardoor ontstond het voor Amsterdam zo karakteristieke stelsel van rond- en dwarslopende kanalen, waaraan het de bijnaam « Venetie van het Noorden » te danken heeft.

HOE KWAM DE JORDAAN AAN ZIJN NAAM?

Nadat de Prinsengracht, de zesde gordel, gegraven was heeft men een tijdje afgezien van een verdere omwalling van de toenmaals — we spreken van het begin van de XVII° eeuw — reeds belangrijke stad. Dat wil niet zeggen, dat Amsterdam zich niet verder uitbreidde. Integendeel. Een van de buurten, die in die tijd buiten de eigenlijke stad ontstond, is de Jordaan. Hoe deze wijk, gelegen aan de voet van de Westertoren, aan zijn naam kwam is nog altijd een raadsel. Sommigen zeggen, dat het te maken heeft met het Heilig Land, dat immers volgens de Bijbel aan de overzijde van de rivier Jordaan lag, zoals de Amsterdamse wijk van die naam aan de overzijde van de Prinsengracht ligt. Anderen menen, dat het ongetwijfeld is van het Frans woord « jardin » en verband houdt met de vestiging van vele Franse vluchtelingen in die jaren. In ieder geval doen de straatnamen in de Jordaan, ontleend aan het bloemen- en plantenrijk, sterk denken aan een tuin.

Hoewel velen, ook niet-Nederlanders, Amsterdam en de Jordaan in een adem noemen, zullen verschillende van hen de Jordaan alléén van naam kennen. Weinig gidsen zullen hun gasten in deze volksbuurt binnenvoeren, omdat het eigenlijk een grauwe opeenhoping is van lelijke, rommelig uitziende huizen langs dito straatjes, steegjes en watertjes. Tegenwoordig is het wel heel wat beter dan een eeuw geleden — de eerste sloppen en krotwoningen zijn opgeruimd — maar toch is in zijn geheel de buurt de moeite van het aanzien nauwelijks waard. Alleen hier

en daar staan enkele schilderachtige huisjes met prachtige gevels.

De grote attractie van de Jordaan is echter de sfeer, opgeroepen door de karakteristieke bewoners met hun eigen taaltje, de romantiek van deze afgesloten buurt, waar iedereen elkaar kent, elke man boven een bepaalde leeftijd « ome » heet en ieder oud vrouwtje « opoe ». Waar de deuren van de verfloze huizen altijd gastvrij openstaan en bij een beetje mooi weer alle bewoners over de vensterbanken hangen, kletsend met de overburen of scheldend tegen de schoffies op straat. Geen gastvrijer mens dan de Jordaner en geen feestelijker feest dan een Jordaanfeest, als de harmonika voor de dag wordt gehaald en het ene buurtlied na het andere luidkeels door alle aanwezigen wordt meegejoeld en meegedeind. Bijna al die liederen hebben als onderwerp « die oude Westertoren », onder wiens schaduw de mensen hier alle dagen leven. Om die sfeer is het dat de Jordaan zo echt Amsterdams is, maar je moet misschien Amsterdammer zijn om ervan te kunnen genieten.

DE TYPISCHE JODENBUURT

Het Rembrandtplein, met zijn talloze terrasjes, is samen met het Leidseplein een der voornaamste trefpunten van het uitgaande Amsterdam. Het is dan ook bij iedereen, ook bij de vreemdelingen bekend. Op vijf minuten afstand van het Rembrandtplein ligt echter een buurt, die veel minder algemeen bekend is, doch waarvan de bewoners in de loop der eeuwen zoveel bijgedragen hebben om Amsterdam te maken tot wat het is, dat de stad niet denkbaar is zonder hen. Achter de Amstel, gerekend ongeveer vanaf het Muntplein, ligt de Jodenbuurt. Al tegen het einde van de XVI° eeuw vestigden zich veel Joden, vooral vluchtelingen uit Portugal, Duitsland en Polen in Amsterdam, in een toen nieuwe stadswijk. In de loop der tijden hebben de Joden een specifiek stempel gedrukt op hun buurt. Oneindig jammer is het, dat in de oorlogsjaren 1940-1945 de Duitsers het Amsterdamse jodenkwartier en zijn bewoners zo zwaar getroffen hebben. Met ontzettende wreedheid werd het merendeel der Joden weggevoerd en hun bezittingen geroofd. Tallozen zijn nooit teruggekeerd uit de concentratiekampen.

Van de oude sfeer is veel verloren gegaan en het is de vraag of zij nog ooit terug zal keren.

Maar nog steeds is er het Waterlooplein, de plaats van de ongeregelde handel, waar de geest, het optimisme en de typische joodse « gein » nog elke dag zijn te proeven voor degenen, die zich de moeite getroost er eens een kijkje te nemen. Wat er verhandeld wordt is moeilijk op te sommen, het varieert van opgelapte fietsen tot complete ameublementen, van scheermesjes tot vogelkooien. Bijna alles is tweedehands.

(KOM MEE NAAR BLZ. 47)

« Die oude Westertoren », zingen de vrolijke inwoners van de Jordaan. Geen feestelijker feest dan een Jordaanfeest!

Op het Waterlooplein wordt alles verhandeld. Van opgelapte fietsen tot complete ameublementen, van scheermesjes tot vogelkooien.

Een kiekje op de Herengracht in Amsterdam. Vooraan zie je een heleboel fietsen; per fiets komt men makkelijker doorheen het drukke verkeer dan per auto.

DE "Griffon"

HERKENT u dit vliegtuig met zijn eigenaardige vormen? Vast en zeker, want het is het enige ter wereld in zijn soort. Het gaat hier inderdaad om het experimentele eenpersoonstoestel « Griffon » van de **Nord-Aviation**, dank zij hetwelk Frankrijk in staat is te zoeken naar de ideale commerciële vliegtuigen van morgen. Want de « Griffon » is het énige vliegtuig ter wereld dat aangedreven wordt door een gecombineerde **straalmotor-statoreaktor**, die een straalmotor van het klassieke type verbindt met de fameuse vliegende « kachelpijp » : een eigenaardige motor die, zonder dat een van zijn weinig talrijke stukken in beweging is, een fenomenale stuwkracht ontwikkelt. De ingenieurs van de hele wereld zijn het er eens over om te verklaren dat de motor van de toekomstige supersonische lijnvliegtuigen een gecombineerde motor zal zijn, zoals die van de « Griffon ».

Waarom twee motoren? Wel, heel eenvoudig omdat de statoreaktor slechts kan functioneren op een zekere snelheid en hij rekent juist op zijn kollega de straalmotor om hem die te bezorgen. Men ziet deze te midden van de romp, in het luchtgat.

Een andere biezonderheid van de « Griffon » : zijn stabilisator is vooraan geplaatst en zulks is zeer doelmatig gebleken voor grote snelheden.

In handen van piloot André Turcat is de « Griffon » enkele maanden geleden het snelste Europese vliegtuig geworden. Het bereikte een snelheid van 2.330 km/u! Doch bij dergelijke snelheden veroorzaakt de luchtwrijving een zulkdanige verhitting van de oppervlakten, dat de « Griffon » deze slechts enkele sekonden kan verdragen. Om verder te gaan zou men hetzij de « Griffon II » moeten wijzigen, hetzij zijn broertje, de « Griffon III » bouwen. Ongelukkigerwijze is nog geen enkele beslissing daaromtrent getroffen en aldus loopt Frankrijk het risico zijn voorsprong in dit zeer belangrijke domein te verliezen.

HET raketvliegtuig X-15 werd onder de vleugel van een B-52 toestel geplaatst en mee genomen in de lucht tot op een hoogte van 14 km. Van daar steeg het op eigen kracht hoger en brak het snelheidsrecord. Dat was op 24 augustus jl.

De X-15 werd bestuurd door piloot Joe Walker en bereikte de snelheid van 3.460 km per u. Het brak aldus het snelheidsrecord van kapitein Milburne G. Apt, dat 3.360 km per u. was en dat gerealiseerd werd op 17 september 1956 met het experimenteel toestel X-2. De Amerikanen noemen de X-15 « Star Intruder ». Intruder betekent indringer. De X-15 is dus bestemd om binnen te dringen in het rijk der sterren. Het kan zeer hoog vliegen en het is met de « Star Intruder » dat de Amerikanen hun eerste vluchten in de ruimte willen maken.

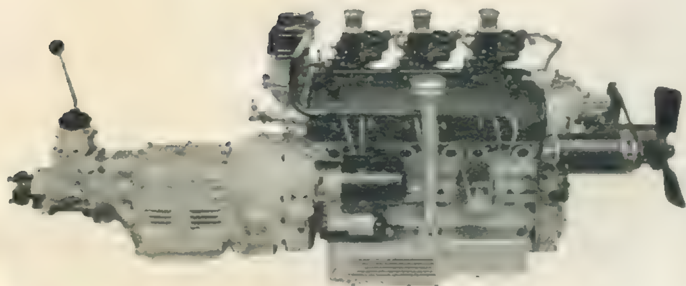
De X-15 werd ingevlogen boven de woestijn van Californië. Het liep niet alles op rolletjes, want enkele maanden geleden ontplofte een van zijn propulsieraketten en de piloot Scott Crossfield moest een noodlanding maken. De romp van zijn X-15 plooide in twee. Hij zelf kwam er heelhuids af en kon de proefvluchten voortzetten met een tweede prototype.

Met dit tweede prototype liep alles opperbest en de X-15 is dus het snelste vliegtuig ter wereld en kan een hoogte van 32.600 m bereiken. Hoe indrukwekkend ook, deze cijfers zijn bescheiden wanneer men er rekening mee houdt, dat men hoopt met dit type zeven maal zo snel te vliegen als het geluid en hoger te stijgen dan 160 km!

DE X-15 : "STAR INTRUDER"

Na zijn triomf in de

12 JAAR MET DE 12- CYLINDER

IN het jaar 1933 trok Alpha Romeo zich officieel uit de competities terug. Enzo Ferrari, de racer die ondermeer in 1924 de beker van Acerbo had gewonnen, was op dit ogenblik garagehouder te Modena. Hij stichtte de « Scuderia Ferrari ». Zijn wagens waren de Alpha Monza's van 1931. Enzo had ze echter gewijzigd en hun motor gebracht op 2650 cc.

Dat was het begin van de Scuderia Ferrari, een merk dat een prachtige carrière zou maken. We slaan enkele jaren over en we komen in het jaar 1946, een jaar na het einde van de tweede wereldoorlog. In dit jaar begon de eigenlijke opgang van de firma Ferrari. Enzo was constructeur en hij tekende een gloednieuwe motor, de « 815 ». Onmiddellijk nadien bouwde hij de « 125 », dat was de éérste 12 cylinder van het merk Ferrari.

HET BEGIN VAN EEN SCHITTERENDE CARRIERE : 12 CYLINDER IN V

De motor was de basis van de volgende modellen die de firma Ferrari nog zou bouwen. De bijzonderste kenmerken zijn : 12 cylinder in V met een helling van 60°, een nokkenas per cylinderrij. Er bestaan van deze motor twee versies : de « 125 Sport » en de « 125 Competitie ». Ze hebben respectievelijk een vermogen van 72 en van 118 PK. De twee motoren zijn uitgerust met een versnellingsbak met 5 gangwissels.

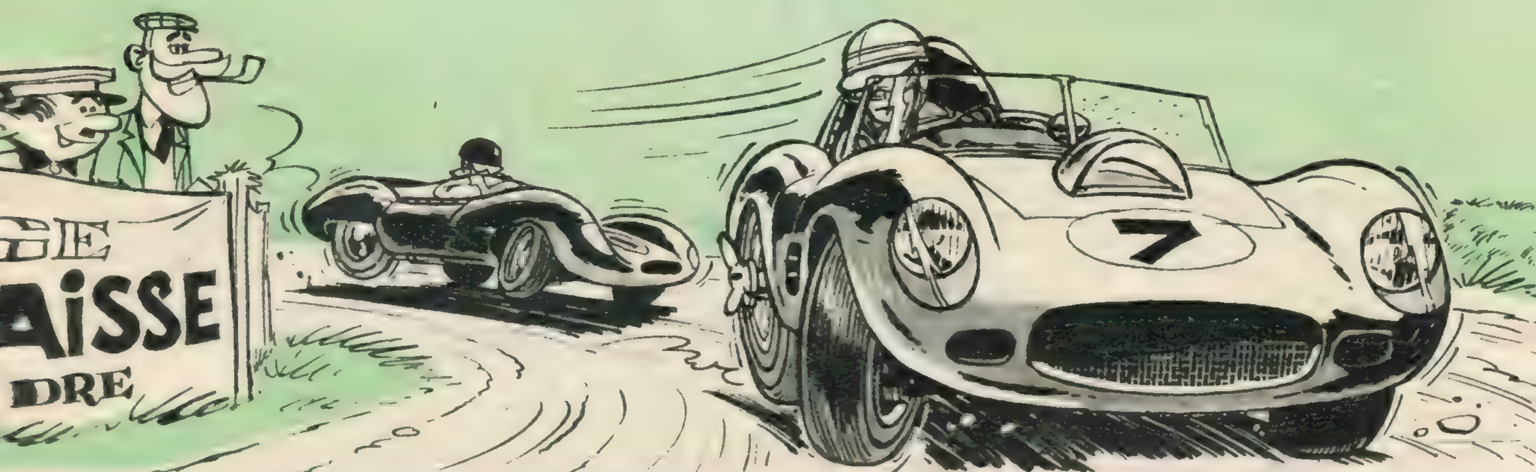
De Grand Prix wagen van de Ferrari is een derde versie van dezelfde motor : « de 125 G.P. ». De cylinderkoppen zijn hier verschillend en er zijn twee nokkenassen per cylinderrij. Hierdoor werden de kleine tuimelaars overbodig en het motorregime kon opgevoerd worden.

De motor heeft drie compressors, een inhoud van 1500 cc., 315 PK. met 8.000 omwindingen per minuut.

SCHITTERENDE SUCCESSEN

Van 1948 tot 1950 boekte de Ferrari schitterende successen. In 1950 nam Ferrari proefnemingen met een nieuwe 12 cylinder in V met 4500 cc. zonder compressor. Deze motor moest een einde maken aan de heerschappij van de onoverwinnelijke « Alfettes » met compressor.

In de categorie Sport volgt de 166 (1995 cc.) de 125 op. De 166 « Mille Miglia », die de 24 u. van Le Mans in 1949 won, was werkelijk de puikste wagen op dat ogenblik. Dan kwam de laatste ontwikkeling van de 166. In Grand Prix werd hij de « 166 formule 2 », die met zijn 4,500 liter de laatste 12 cylinder zou zijn welke Ferrari ontwierp voor de Grand Prix. Ingenieur Lampredi had inderdaad de plannen ontworpen voor een nieuwe 2000 cc. Het was de « 500 », met 4 cylinders op één lijn geplaatst, die een reeks grote successen zou boeken in de jaren 1951, 1952 en 1953. Beroemde racers zoals Alberto Ascari en L. Villoresi zouden deze wagen succesvol besturen.

ongste 24 uur van Le Mans :

Ferrari

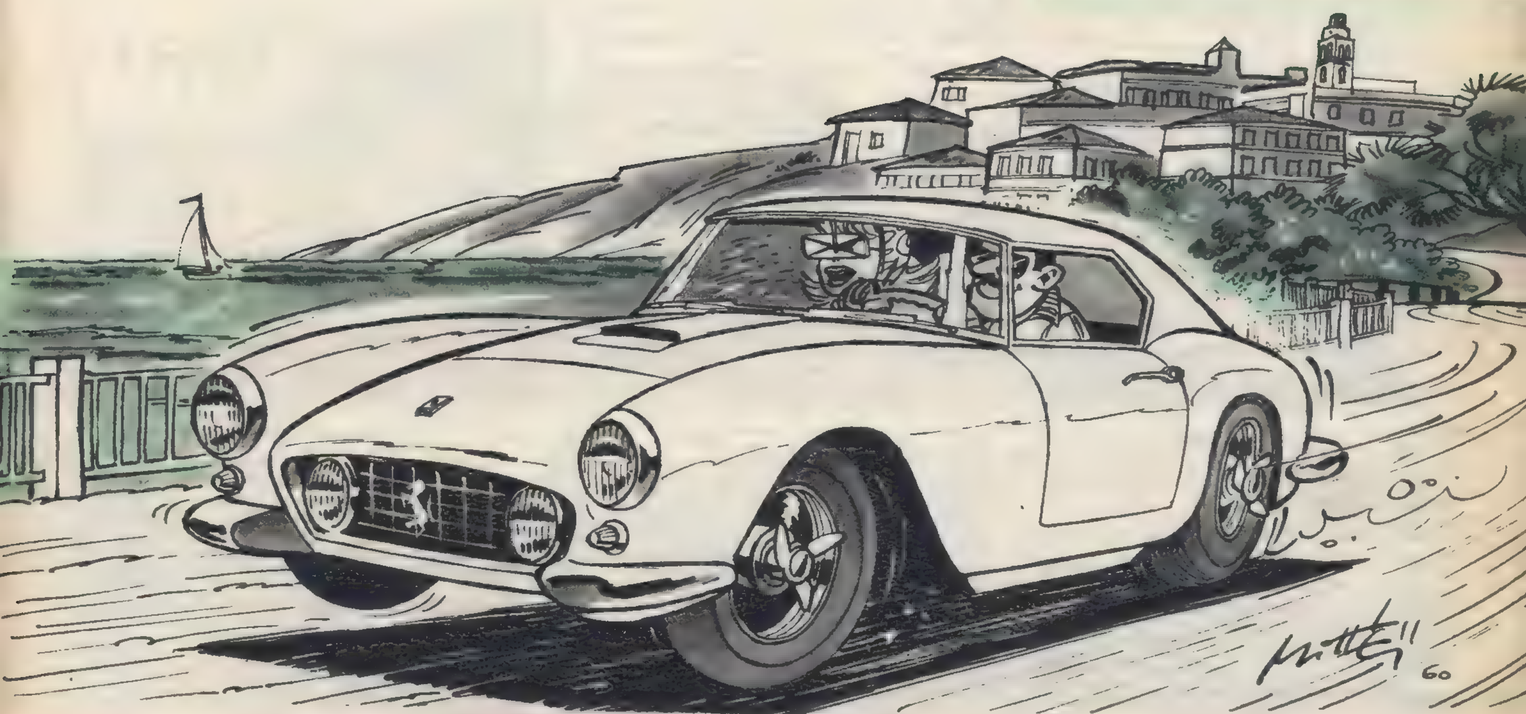
IN de categorie Sport en Grand Tourisme (G.T.) volgt er dan een nieuwe evolutie van de 12 cylinder. In 1958 verschijnt de « Testa Rossa » op het toneel met 3000 cc. Het was een sportwagen die men de syntese tussen de Sport en de Grand Tourisme zou kunnen noemen.

De « Testa Rossa » had de 12 cylinder in V van de G.T., uitgerust met een nieuwe cylinderkop en voorzien van zes carburators met dubbel lichaam. Deze motor werd voor het seizoen 1959-1960 nog verder ontwikkeld. De 3 liter Sport heeft een vermogen van 330 PK. met 7.300 omwindingen per min. De brandstof is benzine met oktaan of de superbrandstof. Het is met deze wagen dat Paul Frère en Olivier Gendebien de jongste 24 u. van Le Mans op schitterende wijze hebben gewonnen.

De « 250 G.T. » die 100 % geniet van de ervaringen opgedaan in de competities, is op dit ogenblik wel een van de mooiste Grand Tourisme-wagens ter wereld. De motor is niet alleen soepel maar bovendien zeer stevig.

Het zwarte steigerende paard op gele grond dat de wagens van de firma Ferrari versiert, heeft een geschiedenis : Francesco Barraca, een Italiaans piloot, die in Italië beroemd was, had dit insigne op de flank van zijn vliegtuig geschilderd. Op een avond, na een overwinning, kreeg Enzo Ferrari dit insigne van de ouders van Francesco Barraca. Sindsdien is het paard het embleem van Ferrari.

- TARGA FLORIO - DE 12 U. VAN REIMS -

SPAGHETTI

Prosjoetto, geëngageerd door een miljonair om zijn kostbare verzameling schilderijen te

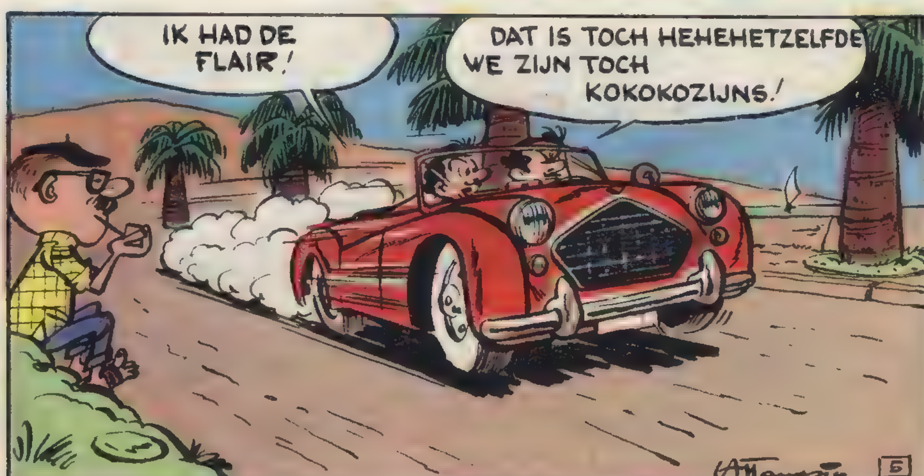

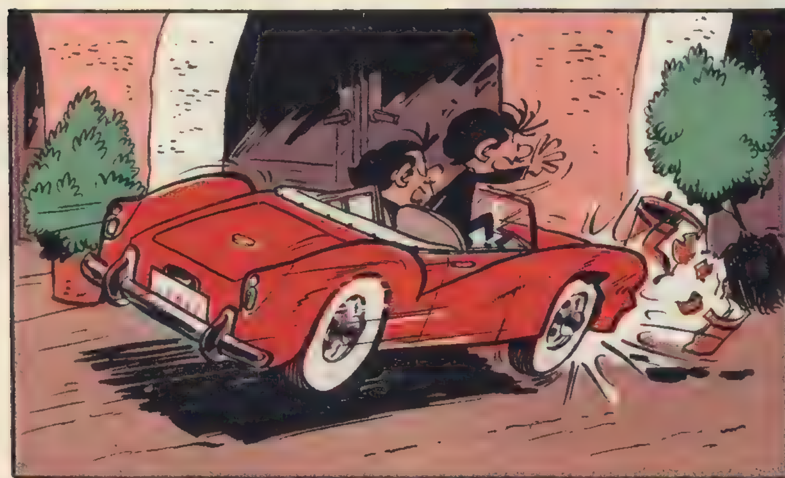
Zoekt een Baantje

TEKENING: D. ATTANASIO ✶ SCENARIO: GOSCINNY

bewaken, zal aan zijn baas werk vragen voor zijn kozijn Spaghetti...

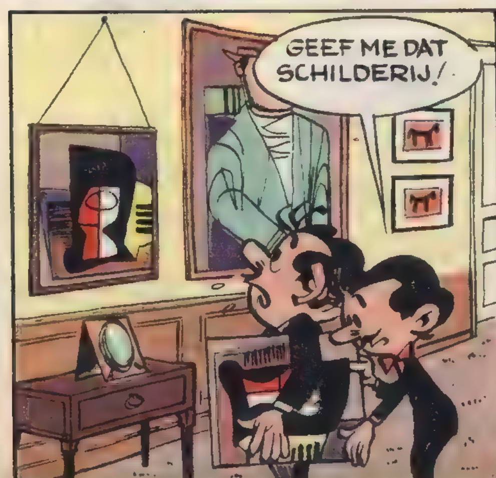

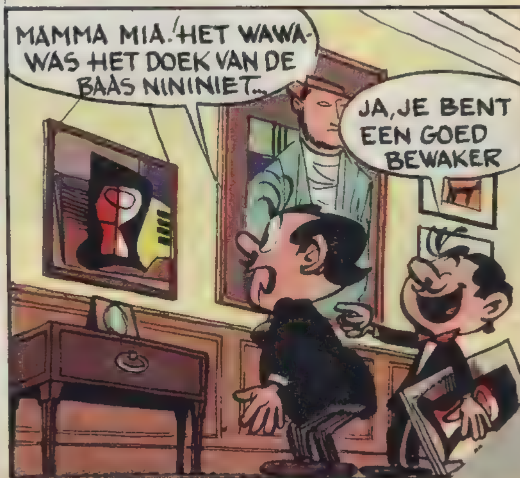

(Wordt vo

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE...

EEN BEZOEK AAN HET OLYMPISCH STADION

VAN 25 augustus tot 11 september ben ik te Rome om er de Olympische Spelen bij te wonen. Ik zal dus vanuit de Eeuwige Stad regelmatig mijn briefje schrijven en jullie vertellen wat er zoal gebeurt. Ik zal me moeten beperken en jullie enkel een overzicht geven van het beste en het mooiste dat er geboden wordt. Ik denk in de eerste plaats aan het atletisme en het zwemmen. De atletiek en het zwemmen zullen inderdaad een massa volk aanlokken, en men verwacht dat er hier een heleboel nieuwe records zullen gevestigd worden.

Het is dus op 25 augustus dat de XVIIe moderne Olympiade plechtig zal geopend worden. In werkelijkheid is het slechts de XIVe Olympiade, vermits er een onderbreking was in het jaar 1916 en verder in 1940 en 1944. Duizenden atleten zullen de Olympische eed afleggen en het Olympisch vuur zal ontstoken worden. Op hetzelfde ogenblik zullen duizenden duiven worden opgelaten om het goed nieuws aan te kondigen. Het zijn vredesduiven. De Olympiade is inderdaad een feest van vrede en van sportieve wedijver.

DE ITALIAANSE HOOFDSTAD LOONT ZICH PRACHTIG VOOR DE OLYMPISCHE SPELEN!

Rome beschikt over een groot stadion met honderdduizend plaatsen. De stad is verdeeld in twee sportzones: die van het noorden en die van het zuiden. In het groot Olympisch stadion met zijn honderdduizend plaatsen heeft de openingsplechtigheid plaats en ook de sluiting. Hier zullen alle atletiekkampioenschappen gehouden worden. Verder de steeple-chase. Nog steeds in de noordelijke zone vinden we het Olympisch zwembad waar 20.000 toeschouwers de prestaties van de zwemmers kunnen gadeslaan. Er is het marmeren stadion met 10.000 plaatsen en dat door een souterrain verbonden is met het groot Olympisch stadion. Hier zullen de hockeyspelers met elkaar naar de beker dingen. De voetbalmatchen worden betwist in het Flaminio stadion (50.000 plaatsen), de basketball wedstrijden en het gewichtheffen zullen plaats hebben in het klein sportpaleis (4.500 plaatsen).

Nemen we nu een kijkje in het zuiden, waar het groot sportpaleis gebouwd werd, dat plaats biedt aan 16.000 tot 20.000 toeschouwers. Hier krijgen we dan de finale van de basketballwedstrijden en de boksmatchen. In het groot velodroom (20.000 plaatsen) worden de wielerwedstrijden betwist. Verder is er een grasperk voor de hockeyspelers. Wij hopen dat de Belgische hockeyploeg met de palm zal gaan lopen! En eindelijk het sensationeel Congrespaleis (5.000 plaatsen), waar in vrede en vriendschap over alle sportproblemen zal gediscuteerd worden. Het is ook hier dat de schermers zich met elkaar zullen meten.

En nu neem ik afscheid, beste vrienden. Tot volgende week!

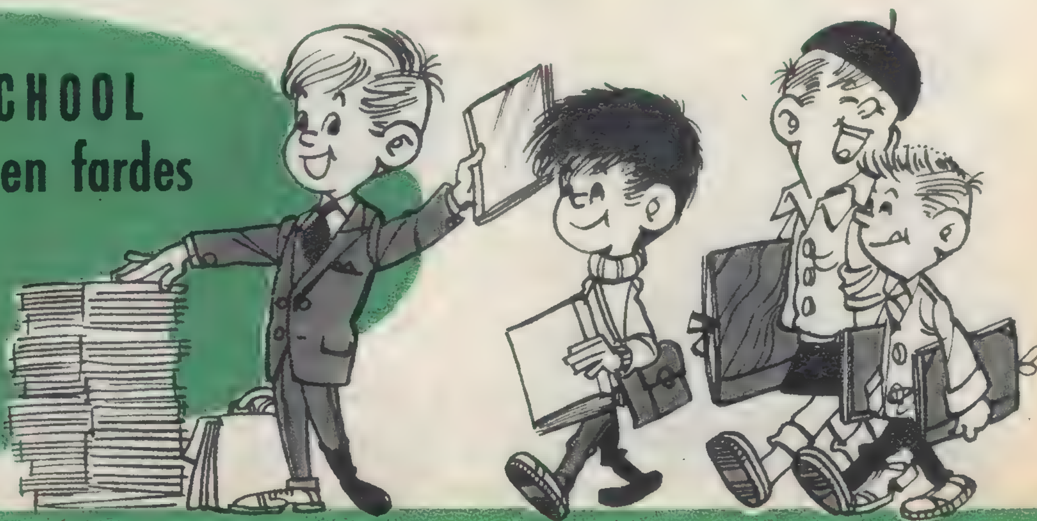
NAMEN EN CIJFERS DIE JE MOET KENNEN

Deze records werden in loop van 60 jaar steeds verbeterd

	Athene 1896	Melbourne 1956
100 m	12"	10" 5/10
800 m	2' 11"	1' 47" 7/10
Marathon	2 u.58' 50"	2 u. 25'
Hoogspr.	1,81 m.	2,12 m.
Verspr.	6,35 m.	7,83 m.
Polstokspr.	3,30 m.	4,56 m.
Gewichtw.	11,22 m.	18,57 m.
Schijfw.	29,15 m.	56,36 m.
Zwemmen 100 m.	1' 22" 2/10	55" 4/10

De moderne vrouwelijke kampioenen zijn sterker dan de mannen van de eerste Olympiades.

	ATHENE 1896 Record mannen	MELBOURNE 1956 Record dames
100 m.	Thomas Burke 12"	B. Cuthbert 11" 5/10
Hoogspr.	Ellery Clark 1 m 81	Mildred Mac'Daniel 1,76 m.
Verspr.	Ellery Clark 6 m 35	Elzbieta Krzesinska 6,35 m.
Gewichtw.	Robert Garrett 11 m 22	Tamara Tychkevitch 16,59 m.
Schijfw.	Robert Garrett 29 m. 15	Olga Fikotova 53,69 m.
Zwemmen 100 m.	Alfred Hajos 1' 22' 2/10	Dawn Fraser 1' 02"

RAADSEL Nr 38

SOUVENIR UIT NOORWEGEN

Heb je reeds een kaart van AMATEUR-DETECTIVE ? Zo neen, haast je dan ! Vijftien juiste antwoorden geven recht op een kaart van AMATEUR-DETECTIVE !

NOTARIS Bardet bekeek het gezelschap. We zaten op een rijtje voor zijn grote schrijftafel. Links de ergenamen : Jaak Nassiet, de zoon van het slachtoffer ; zijn zuster Bernadette Jamar en de vennoot van de oude Nassiet, Omer Jadin. Rechts zaten commissaris Baardemakers en ik.

Waarom waren we aanwezig op het ogenblik dat meester Bardet het testament van de oude Nassiet zou openen ? We waren daar omdat de steenrijke industrieel op geheimzinnige wijze aan zijn dood was gekomen. Drie maanden te voren was hij uit de stad verdwenen. Men meende eerst dat het een nieuwe gril was van de oude man, die de gewoonte had af en toe op reis te gaan zonder iemand te verwittigen. Ditmaal echter was hij de eeuwigheid in gegaan...

De oude man werd inderdaad vermoord in Parijs. De man die hem vermoord had en voor deze misdaad een fraai bedrag had opgestreken, heette Marco Perez. Hij was het slachtoffer geworden van een ongeval. Alvorens de laatste adem uit te blazen had Perez bekend dat hij Nassiet had vermoord in opdracht van diens erfgenaam. Welke erfgenaam ? Dat was de vraag die de commissaris Baardemakers zich stelde. Perez was gestorven alvorens hij de naam van zijn opdrachtgever had kunnen uitspreken...

De notaris las het testament :

« Ik ondergetekende, Germain Nassiet, schenk drie vierde van mijn fortuin aan mijn zoon Jaak : het overblijvende vierde is voor mijn dochter Bernadette. De exploitatie van mijn autofabriek schenk ik aan mijn vennoot Omer Jadin. »

Deze woorden waren nog niet koud of Bernadette riep :

— Het is Jaak die vader heeft doen vermoorden, hij wist dat hij het grootste deel van de erfenis zou krijgen !

— Ik verbied je me te beschuldigen, jij hebt het wellicht gedaan, je had daartoe een dubbele reden : je erfde het vierde deel van zijn fortuin en dat is nog steeds zéér veel, en daarbij haatte je hem.

Jadin zei niets. Ik vroeg hem :

— Wat hebt u te zeggen, mijnheer Jadin ?

— Niets, tenzij dat ik onschuldig ben.

Eensklaps zag ik op het tapijt een klein wit zakje liggen waarop de naam van een fotograaf stond. Ik raapte het op en wou het open doen, maar Jaak wierp zich op mij en riep :

— Dat is van mij. Het is uit mijn zak gevallen. Raak het niet aan !

— Kalmpjes aan. Wie kan dat bewijzen ? zei ik.

— Belachelijk stuk reporter dat je bent, geef dat hier of...

Jaak Nassiet zag bleek van woede en gaf mij een « uppercut » op de kin zodat ik sterretjes zag. Ik liet het zakje vallen, maar ik had nog net de tijd er mijn voet op te zetten. Jaak, die dat gezien had, gaf mij een krachtige schop. Mijn geduld was ten einde. Ik greep de linkerhand van Nassiet vast en wipte hem met een fikse judogreep over mijn schouder...

Toen hij weer overeind was, leek hij een beetje kalmer. Ik gaf het zakje aan Baardemakers en deze laatste haalde er een foto uit. Op de foto : Jaak Nassiet gefotografeerd in een straat van Oslo. Hij knipperde met de ogen, blijkbaar was hij verblind door het zonnelicht. Achter hem, een kerktoren met een klok. De wijzers van die klok wezen 5 uur. Dat was ongetwijfeld 5 uur in de namiddag.

— Geef me die foto terug. Het is een souvenir van mijn vakantie, ze gaat jullie geen snars aan !

— Wanneer was je in Noorwegen, vroeg Baardemakers.

Jaak Nassiet glimlachte en antwoordde :

— Van 15 tot 25 december. Dat is trouwens mijn alibi. Perez bekende dat hij mijn vader op 20 december vermoordde. Deze foto bewijst dat ik op dit tijdstip niet in Parijs kan geweest zijn. Ik heb dus niets met de moord niets te maken.

En hij voegde er spottend aan toe :

— Het was een puik idee van u, mijnheer Ringers ! Zonder uw indiscretie zou ik er nooit aan gedacht hebben deze foto als bewijs van mijn onschuld te gebruiken.

— Ik antwoordde rustig :

— Een bewijs van uw SCHULD, bedoelt u, mijnheer Nassiet. U hebt gelogen en die leugen heeft u verraden. U was waarschijnlijk in Noorwegen, maar niet in de maand december zoals u beweert ; dat kan men trouwens duidelijk op de foto zien !

Vriend detective, raap de handschoen op. Welk detail op de foto bewijst dat Jaak Nassiet niet in Noorwegen was in de maand december ?

RIK

Hallo, beste vrienden !

Ik heet deze nieuwe detectives hartelijk welkom in onze grote speurdersfamilie :

Luc ADRIAANSSEN, Deurne-Noord ; Yvan BEYEN, Oostende ; Walter RIJKEN, Borgerhout ; B. KOCKX, Merksem.

Een bijzondere groet voor Monique OVERSTEYNS, uit Heverlee, die een zeer knappe detective is.

Bravo, kranige speurders !

Dag, beste vrienden,

Rik RINGERS

ONZE MEESTERS DE INSECTEN

De Bacillus rossi ziet er uit als een geelgroene tak en wij noemen hem dan ook doodeenvoudig de wandelende tak. Ib Schmedes moest veel geduld hebben om er een te vinden. Kan jij de Bacillus rossi op deze foto ontdekken ?

PSSTTT..
Neen ? Kijk dan naar pagina 46 !

DE UITVINDER VAN DE WINDBUKS

3 juli : ik trachtte in het gras de mantis te ontdekken en toen merkte ik eensklaps een Bacillus rossi of wandelende tak. Sedert lang zocht ik naar dit insect om te zien hoe het zijn eieren legt.
Uit het dagboek van Ib Schmedes.

HOE ziet het insect er uit dat, indien wij het goed begrijpen, zeer moeilijk te vinden is ?

— Het ziet er uit als een wandelende tak, vandaar ook zijn naam. In winkels waar men dieren en tropische vissen verkoopt, vindt men een tropische soort, maar de Bacillus rossi waarover ik hier vertel is er een van eigen bodem. Indien je veel geluk hebt kan je hem vinden, maar zo makkelijk is het niet. Het insect is zeldzaam en verstaat op een haast wonderbaarlijke wijze de kunst zich te camoufleren. Wanneer je een geoefend oog hebt, dan merk je dat dit takje geen takje is gelijk een ander. Als je het dan van nabij en aandachtig bekijkt, dan merk je dat het helemaal geen takje is maar een dier en meer speciaal een insect dat tot de groep van de sprinkhanen behoort. De Bacillus rossi gaat er alleen 's nachts op uit en in de dag beweegt hij niet. Zijn antennes en zijn poten strekt hij zodanig dat ze als het ware de verlenging zijn van zijn lichaam. Het geheel is geelgroen gekleurd en oppervlakkig gezien neemt men het voor een tak of een sprietje droog gras. De Bacillus rossi houdt zich roerloos omdat dit werkelijk voor hem een kwestie van leven of dood is. Alleen zijn mimicry kan hem beschermen tegen zijn vijanden. Een ander verdedigingsmiddel heeft hij niet. Hij bezit zelfs geen vleugels om te gaan vluchten ! De Bacillus rossi houdt zich niet heel de tijd perfect stil wanneer hij bv. een grote zware silhouet zoals die van de mens ziet naderen, wankelt hij nerveus van rechts naar links. Dit volstaat om zijn aanwezigheid te verraden. Ik was zeer blij toen ik een Bacillus rossi ontdekte. Aan zijn grootte, 7 cm, kon ik merken dat ik een wijfje gevonden had.

De wandelende tak gaat op jacht bij het invallen van de nacht. Hij wankelt op zijn lange broze poten. Hij zoekt bladeren van doornstruiken, van ganzeriken en andere rosaceeën. Het tropisch exemplaar is tevreden met klimopbladeren, voor de rest gedraagt hij zich zoals zijn Europese kozijn.

— Waarom was u zo bijzonder geinteresseerd voor het eierleggen van dat insect ?

— Om verscheidene redenen. Eerst en vooral reeds omdat er weinig insecten zijn die zich regelmatig voortplanten door parthenogenesis, d.w.z. zonder voorafgaande bevruchting. Het mannetje bevrucht de eieren niet. Bovendien was ik geinteresseerd omdat het eierleggen op zulk een eigenaardige wijze geschiedt.

— Waarom planten sommige insecten zich voort door parthenogenesis ?

— Waarom ?... De natuur is een wonder en ze heeft nog veel geheimen die wij niet ontraadseld hebben. Bij de bladluis geschiedt de voortplanting eveneens door parthenogenesis. Het wijfje moet duizenden en duizenden bladluisjes op de wereld zetten opdat het ras zou kunnen overleven en het staat vast, dat er op sommige perioden van het jaar geen mannetjes zijn. Zonder de parthenogenesis zou het ras dus na de eerste generatie uitsterven. Bij de wandelende takken zijn de mannetjes op sommige tijdstippen zeer zeldzaam. Door parthenogenesis wordt het ras in stand gehouden.

— En wat is er zo speciaal aan het eierleggen van de Bacillus rossi ?

— Men zou kunnen aannemen dat ze op dit gebied gelijken op de sprinkhanen die hun eieren afzonderlijk of allemaal samen in de grond leggen. Men zou ook kunnen menen dat ze het doen zoals de kakkerlakken, waarmee ze eveneens verwant zijn, en die hun eieren lange tijd bij zich dragen in een klein zakje waarin ze zorgvuldig gerangschikt zijn. Ten slotte deponeren zij dit zakje dan in de grond of onder een steen. Maar neen, de wandelende tak houdt er een eigen en zeer originele methode op na. Op het eerste gezicht houdt men hem voor een takje, dus voor een plant. Wel, men zou de wijze waarop hij zijn eieren legt kunnen vergelijken met de wijze waarop sommige planten hun zaad verspreiden. De eieren van de Bacillus rossi gelijken op zaadjes en hij zaait die om zich heen...

— En hoe doet hij dat ?

— Hij verandert zich, indien ik het zo mag uitdrukken, in een stengun. Hij schiet een reeks kogels af en zijn projectielen zijn eieren. Hij schiet ze met zoveel kracht af dat ze verscheidene meters van hem verwijderd vallen.

— Hij verandert zich in een stengun, maar is het niet eerder in een karabijn ?

— Indien je wil, maar zeggen we dan liever in een windbuks want het buskruit heeft de wandelende tak nog niet uitgevonden !

Wat Ib Schmedes vertelde werd opgetekend door Finn Gerdes.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

DE VAL VAN DE AREND

DANK zij intelligente en energieke mannen zoals Stein, Scharnhorst en Gneisenau had het overwonnen en vernederde Pruisen zijn leger in het geheim kunnen reorganiseren. Pruisen trad toe tot de Zesde Coalitie, Zweden deed hetzelfde en erfprins Bernadotte zette zich aan het hoofd van de Zweedse legers. De situatie van Frankrijk was zeer ernstig. Het jaar 1813 zou beslissend zijn.

1. — DE LOTELINGEN

FRANKRIJK was uitgeput. Talrijke soldaten waren gesneuveld in Rusland en vele paarden ook. Napoleon was niet in staat weer een degelijke cavalerie, die noodzakelijk was om de vijand uit elkaar te drijven op te richten. Bovendien hield hij een legermacht van 200.000 man in Spanje. Hij slaagde er niettemin in 350.000 man te mobiliseren. Het ging hier om de « lotelingen » van 17 of 18 jaar, die men in Frankrijk de « Marie-Louise's » heette. Men leerde hen het soldatenberoep terwijl zij reeds oprukten naar het slagveld. De jongelui waren, naar men zegt, zeer moedig maar zij hadden niet het uithoudingsvermogen van de oude rotten die reeds tien veldslagen achter de rug hadden !

2. — DE VELDSLAG IN DUITSLAND

ALLE Duitse prinsen volgden het voorbeeld van Pruisen, behalve de koning van Saksen, groothertog van Warschau. De Fransen overwonnen te Lützen en te Bautzen, maar toen trad ook Oostenrijk toe tot de coalitie. Van 16 tot 19 october 1813 woedde te Leipzig de Slag der Naties. Napoleon werd verslagen. Zijn maarschalken waren totaal ontmoedigd, hij alleen hield het hoofd rechtop.

3. — VELDSLAG IN FRANKRIJK

IN 1814 werd Frankrijk langs alle zijden aangevallen. Voor een inval in Frankrijk was er niets voorzien. Tegenover de krijgsmacht van de geallieerden (300.000 man) kon Napoleon slechts 80.000 soldaten opstellen. Hij versloeg hen te Champaubert, te Montmirail, en te Montereau. De « 4 Groten » vernieuwden hun alliantie te Chaumont en rukten samen op naar Parijs. ze kwamen in de Franse hoofdstad toe op 29 maart. Maarschalk Moncey trachtte hen de weg te versperren te Clichy. Dat was nutteloos want Parijs capituleerde !

4. — TROONSAFSTAND

NAPOLEON was echter niet overwonnen. Hij verbleef te Fontainebleau, nabij Parijs. Hij werd verraden door maarschalk Marmont, hertog van Raguse, aldus sommige geschiedenisschrijvers. De Franse keizer capituleerde onvoorwaardelijk. In het kasteel van Fontainebleau nam Napoleon afscheid van zijn oude garde en val al diegenen die hem trouw gediend hadden.

5. — HET EERSTE VERDRAG VAN PARIJS

NAPOLEON werd verbannen naar het eiland Elba. Talleyrand riep de broer van Lodewijk XVI uit Engeland terug en deze werd koning van Frankrijk onder de naam Lodewijk XVIII. Op 30 mei tekende hij te Parijs een vredesverdrag waarbij Frankrijk de landen tijdens de heerschappij van Napoleon veroverd moest prijsgeven. Zijn grenzen van 1792 werden hersteld. Frankrijk moest echter geen oorlogsschuld betalen en werd ook niet bezet. Het was voor Frankrijk een zeer goed vredesverdrag !

(Wordt voortgezet.)

WAT SCHORT ER MET DE LUCHTHAVEN VAN DEURNE ?

Onze trouwe lezer Chris Deckers die in Deurne woont doet heel de zaak van de oude luchthaven van Deurne bij Antwerpen uit de doeken. De kiekjes er bij maakte hij zelf

EERLIJK gezegd : ze is niet zo bekend als die van Melsbroek, de vlieghaven van Deurne-bij-Antwerpen, maar ze mag er toch wezen, vind ik. Dagelijks landen er enkele SABENA-helikopters, een lijnvlieger op Londen, tientallen Piper Cubs en nog 'n vijf andere « gelegenheidsvliegtuigen ». Om het anders uit te drukken : denk niet dat dat hektaren-groot veld dient om de boeren uit de omtrek wat hooi te bezorgen !

« De weg naar de vlieghaven, a.u.b ? » is een vraag die de rakkers uit de omtrek regelmatig horen. Toeristen, en mensen die hun vliegtuig nodig hebben, staan met hun auto 'n vijfhonderdtal meter van het groot gebouw, maar kunnen er niet bij...

Als ge eens op de Vosstraat zijt, is de mizerie nog niet gedaan. Allerlei paaltjes, verwittigingsborden en seinlichten duiden aan dat het gevaarlijk is van dit, en verplichtend van dat te doen.

Eens die hindernissen achter de rug, komt ge aan het grote gebouw. Links daarvan staat de stichter van de Luchthaven, Jan Olieslagers (foto 2). Het is niet omdat ze in vergelijking met Melsbroek zó klein is, dat de haven van Deurne enkel dient om wat zwevers aan te lokken ! In een plaatselijk tijdschrift ontdekken we het volgende : « De Sabena deed in het afgelopen jaar (1959) 530 vluchten op Londen, met 10.355 passagiers. De helikopterdiensten op Rotterdam deden 842 vluchten met 1.612 passagiers. De onregelmatige lijnen (Avia-meer, Fred Olsen, Braathans en Bias) sportvliegtuigen en militaire vliegtuigen : 842, met 3.156 passagiers. Hierin zijn niet

begrepen de duizenden binnenlandse en plaatselijke vluchten. Bovenvermelde betreft alleen de vluchten naar het buitenland. »

Tijdens de grote wereldbrand namen de bezetters het vliegplein, dat toen driemaal groter was dan nu, in handen en gebruikten het als militaire vlieghaven. Het was toen veel beter verzorgd.

Daarjuist heb ik met veel moeite bewezen dat de Deurnse luchthaven belangrijk is ; maar denk nu niet dat ze van kapitaal belang is : elk jaar moet de staat een vijftig miljoen frank bijleggen om de rekeningen te doen kloppen !

De startbaan is zo klein voor de grote DC6 toestellen, dat ze rakelings over de omliggende huizen moeten scheren, om die baan maar niet te missen. Het begin van de baan is zó slecht, dat geen enkele piloot het waagt daar op te komen ! Voor twee jaar viel er nog een oranjekleurig tweedekker, en schoot in brand. Gelukkig werden de piloot en zijn metgezel gered.

Reeds oud en versleten, tracht de vlieghaven van Deurne toch modern te doen. Torentjes in 't midden van 't veld duiden de richting en de sterkte van de wind aan, geheimzinnige kistjes, waarop in grote letters « gevaar » staat, en men slechts van achter de prikkeldraad mag bekijken. Grote antennes sturen regelmatig weerberichten en andere gegevens in de aether.

Toen men de St-Jozefkerk te Deurne-Zuid wou bouwen, verbood de luchthaven de toren hoger dan 25 m te maken. Waarom ? Om geen gevaar te zijn voor de vliegtuigen. De architekt, Dhr Heugh, moest al zijn plannen wijzigen. Een groot kruis, in rood neonlicht, staat thans boven het traditionele haantje, en duidt de nachtelijke vliegers aan dat een botsing liefst vermeden wordt. Dit neonlicht werd door de vlieghaven bekostigd, en een speciale meter van de elektriciteitsmaatschappij, duidt aan, hoeveel de vlieghaven de kerk aan elektriciteit schuldig is. De vlieghaven is echter héél spaarzaam. Het is nu al ongeveer zes jaar dat 2/3 van dat kruis 's avonds niet brandt...

Ten slotte spreekt men er al tien jaar over dat de luchthaven van Deurne zou verdwijnen omdat Boeingvliegtuigen alsook de straalvliegtuigen van het leger er niet kunnen landen. Ten slotte zouden er grote wijken kunnen gebouwd worden, alsook een park, dat als « stadslong » zou moeten dienen. Grote kranten hebben al zeker zes keer in koeien van letters gezegd dat het niet lang meer zou duren...

Om de twee jaar wordt er te Deurne een luchtmeeting gehouden, die samenvalt met de bevrijdingsfeesten (begin september). Spijtig genoeg is het programma iedere keer magerder. Ik herinner mij nog zeer goed, dat een tiental jaar geleden er tientallen « reuze-vliegtuigen » voorbijvlogen, allerlei kunsttoeren uitvoerden, en als « bouquet » tientallen valschermspringers loslieten.

Verleden jaar echter speelde men met wat zwevers, en schoot men enkele vuurpijlen af.

Hopelijk heeft dit stukje tekst je nu wat meer geleerd over de kleine luchthaven van Deurne. Mocht je er ooit langs komen, vergeet dan niet er een bezoek aan te brengen.

Chris DECKERS

DE VAL VAN ICARUS

EEN DER GROOTSTE VLAAMSE SCHILDERS :

PIETER BRUEGEL DE OUDERE

HIJ WERD GEBOREN IN DE KEMPEN TUSSEN 1526 EN 1531 EN STIERF TE BRUSSEL IN 1569.

Men kan Pieter Bruegel in geen enkele school onderbrengen. Hij was een zeer veelzijdig schilder en alhoewel hij een ruime poos in Italië was geweest, had hij de Italiaanse invloed afgeschud. Pieter-Paul Rubens erkende het talent van Pieter Bruegel en bezat in zijn rijke collectie elf schilderijen van deze grote meester.

WE noemen hem Boeren-Bruegel of Pieter Bruegel de Oudere. Dit laatste om hem te onderscheiden van zijn twee zonen, Jan en Pieter, die eveneens beroemde schilders waren. De zoon Pieter wordt de jongere geheten of de Helse-Bruegel omdat hij spookscènes, nachtelijke branden en dergelijke zeer vaak en puik schilderde. Jan noemde men de Fluwelen of Bloemen-Bruegel omwille van de fraaie bloemenstillevens die hij konterfeitte.

Drie eeuwen lang zag men in Pieter Bruegel slechts de uitbeelder van het boerenleven, van populaire scènes en van het leven op het land. Men meende ook dat hij, in een zekere zin, slechts een navolger van Jeroen Bosch was. Pas op het einde van de vorige eeuw begon men de schilderijen van Pieter Bruegel ernstig te bestuderen en eindelijk gaf men aan deze grote schilder de plaats waarop hij recht heeft. Hij was een geniale schilder met oog voor poëzie en filosofie. Daarvan getuigen zijn doeken.

Pieter Bruegel woonde in Brussel tijdens de Spaanse overheersing. Het was een tijd van opstand en bloedige repressie. Heb je de « Parabel van de Blinde » reeds gezien, de « Triomf van de Dood », de « Moord op de Onnozele kinderen » of de « Ekster op de Galg » ? Meen je niet dat deze schilderijen de tijd weerspiegelen waarin Bruegel leefde ? Pieter Bruegel was katholiek maar hij was een breeddenkend man die niet verdragen kon dat de vrijheid van zijn volk beknot werd. Hij stond aan de zijde van de Geuzen ; dit merkt men zeer duidelijk in zijn doeken.

Pieter Bruegel is spontaan, natuurlijk, hij heeft een scherpe observatiegeest, zijn doeken zijn vol fantasie en kleur. Heel vaak zijn ze een satire op de tijd waarin hij leefde. Bruegel had zin voor beweging, voor dynamisme, voor subtiele lichtnuancering.

Deze schilders waren tijdgenoten van Bruegel : van Orley, Floris en Michiel van Coxie, de Vlaamse Raffaël.

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

Dan, Mike en Lafleur kregen verlof. Zij bevinden zich aan boord

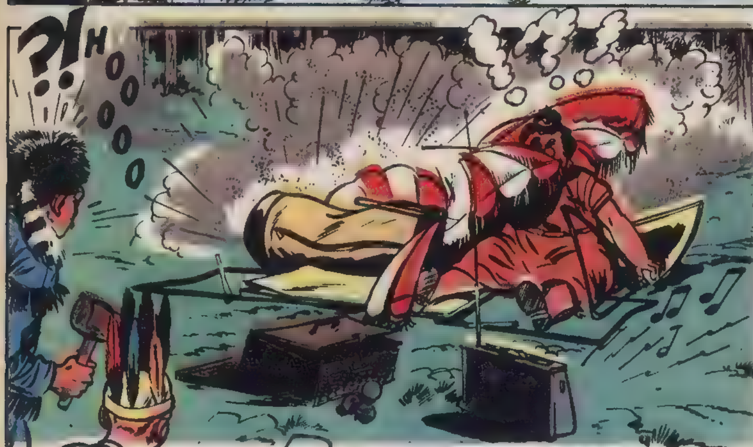

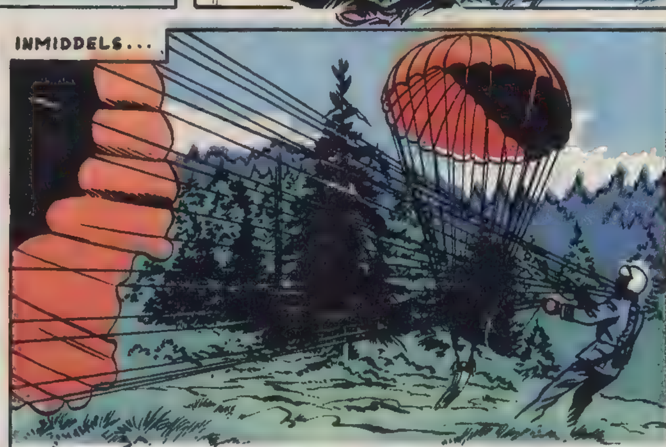

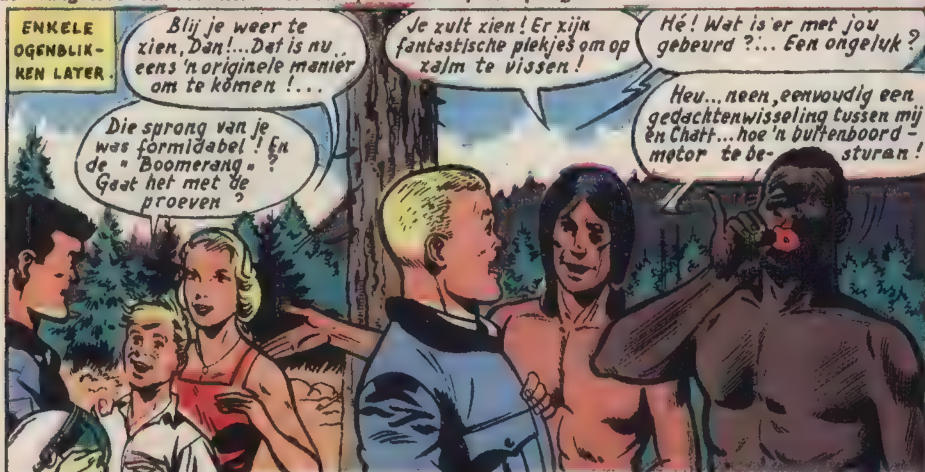

WAAGSTUK

door **A. WEINBERG**

an de Kangoeroe en besluiten met een parachute af te springen.

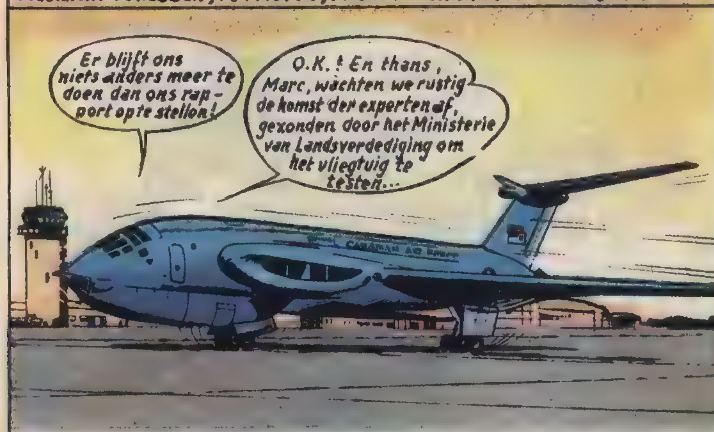

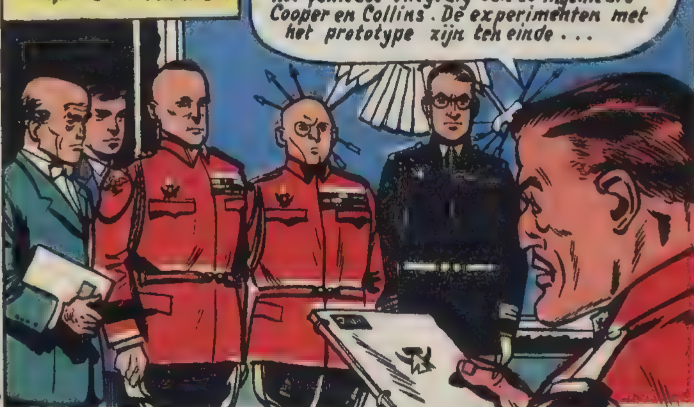

(Wordt voortgezet.)

Roman van Vernes

DE AVONTUREN VALSTRIK TE

Jimmy Stone, van de F.B.I., wordt bij speciale commissaris Higgins geroepen. Deze geeft hem een

TWEEDE HOOFDSTUK

OPDRACHT « ZELFMOORD »

MET de top van zijn wijsvinger mikte speciale commissaris Higgins het dopje as van zijn sigaar in de asbak. Hij leunde achterover in zijn stoel en bekeek de jonge man die tegenover hem zat lang en nadrukkelijk. De fonkelende blik die tussen zijn half gesloten oogleden doorflitsten, was de blik van een veehandelaar die de verkoopsmogelijkheden van een bijzonder stuk vee schatte.

— Luister nu goed naar mij, Stone, zei hij eindelijk, ik zal proberen zo kort mogelijk te zijn... Sinds een hele poos, brengt Hongkong onze landgenoten geen geluk, en dit geldt wel speciaal voor de jongens van de C.I.A. (1). Communistisch China heeft er een geheime organisatie en een spionagenet uitgebouwd. Wij weten noch wie er aan het hoofd van staat, noch langs welk kanaal de inlichtingen en instructies worden doorgegeven. Het énige wat wij wel weten is dat wij sinds zes maanden voor Piet Snot staan en dat deze clandestiene organisatie de Verenigde Staten als wrijfpaal heeft gekozen!

— Waarom hebben die lui het speciaal op de Amerikanen gemunt? vroeg Jimmy verwonderd, zo ver ik weet, is Hongkong een Britse kolonie en door zich aan dit reepje China vast te klemmen, ergeren zij, en niet wij de Chinese regering.

— Ongetwijfeld, maar je vergeet dat de Britten de regering van Peking erkend hebben en dat zij niets beters zouden vragen dan goede commerciële betrekkingen met China te bewaren. In dit geval zijn het de Verenigde Staten die de spaken in de wielen steken. Zij steunen maarschalk Tsjang-Kai Tsjech officieel. Zij doen net alsof er geen socialistische regering bestaat en het is door hun toedoen dat er in 1951 een embargo werd ingesteld op alle strategische goederen bestemd voor de Chinese havens.

Higgins onderbrak hier zijn uiteenzetting om zijn sigaar opnieuw aan te steken.

— Ik zal je als voorbeeld, door elkaar, een paar feiten geven, ging hij even later verder. Het gaat hier maar om een paar voorbeelden tussen velen. In maart jongstleden, zijn eenheden van de marine in de Chinese Zee bezig proeven te nemen met een nieuw wapen. Op geheimzinnige wijze wordt het projectiel van zijn bepaalde koers afgeleid op het ogenblik dat het naar zijn basis terugkeert. Het ding verdwijnt spoorloos. Na onderzoek van de feiten, blijkt het dat dit brutale staaltje in Hongkong op touw werd gezet. Een poosje later wordt een exemplaar van het geheime verdrag tussen de Verenigde Staten en zekere mogendheden van Zuid-Oost Azië gestolen. Waar gebeurt dit? Weer in Hongkong. Acht dagen later vernemen wij van onze Chinese agenten dat het document achter het bamboegordijn is verdwenen. In minder dan zes weken, tussen begin april en half mei, worden er niet minder dan acht aanslagen gepleegd tegen leden van de Amerikaanse kolonie. En, welke leden! Een van de slachtoffers was Daniel Rogson van de C.I.A... Ik zou zo een kwartier kunnen doorgaan, maar het is nutteloos. Je vindt trouwens een complete lijst van onze « nederlagen » in het dossier dat ik voor je heb laten samenstellen. Natuurlijk hebben de experts van het Pentagoon zich met de zaak bemoeid. Dit is hun conclusie : Een bijzonder gevaarlijke geheime organisatie heeft haar hoofdkwartier in Hongkong gevestigd. Zij beschikt over een relatieve zelfstandigheid voor het uitvoeren van zekere opdrachten, maar de principiele instructies die op de letter worden gevolgd, komen uit China. Dit werd bevestigd door de Britse autoriteiten die onmiddellijk na de moord op J. M. Brandon een zekere Wu-Pai hebben aangehouden. Deze Wu-Pai kwam uit Kanton. Hij was in de kolonie binnengedrongen door met een jonk de Parelrivier af te varen. Hij moest een mondelinge boodschap aan de uitvoerende centrale overbrengen, en deelnemen aan de moord op Brandon. Jammer genoeg werd Wu-Pai op geheimzinnige wijze vergiftigd eer hij aan de politie werkelijk interessante inlichtingen kon geven. De jongens van het Pentagoon waren verbluft door de ongelooflijk snelle en zekere handelwijze van de leden van de organisatie. Het lijkt wel alsof de tegenpartij van onze geringste daden op de hoogte is en dat zij onze diplomatieke en militaire geheimen kan doorzien. Volgens logica laat dit veronderstellen, dat zij medeplichtigen onder de Amerikanen in Hongkong zou hebben. Maar de lekken — en wij moeten aannemen dat die bestaan — kunnen slechts twee bronnen hebben. Ten eerste, he Amerikaanse consulaat met haar talrijk personeel, zoals je waarschijnlijk weet, hebben wij daar een leger van vice-consuls zitten belast met het doen respecteren van de embargo-bepalingen van 1951. Ten tweede is er Seng-Li... Vreemde vent die Seng-Li! Hij is nu zeker bij de zeventig. Verjaagd door de legers van Mao, heeft hij successievelijk in Australië, Indonesia, op de Philippijnen en Macao gewoond. Toen hij zich drie jaar geleden hier in Hongkong kwam vestigen was hij schatrijk. Hij werd voorafgegaan door een zeer flatteuze reputatie. Volgens zeggen, kon geen Amerikaanse businessman aan hem tippen! Hij bewees trouwens al gauw dat hij een uitzonderlijk zakenman was. Op het ogenblik beheerst hij het bankwezen van Hongkong. Hij controleert een groot aantal plaatselijke handelsondernemingen en de beurs-fluctuaties zijn afhankelijk van zijn humeur. Er wordt op dit stukje Chinees grondgebied niets ondernomen of ontbonden zonder zijn min of meer stilzwijgende goedkeuring. Hij leidt een eenzaam, ja, bijna geheim leven in een weelderige villa op een rotsheuvel in Victoria (2). Het is een soort adelaarsnest waarvan de bouw hem een fortuin heeft gekost en dat hij met het raffinement van een mandarijn heeft gedecoreerd. Hij ontvangt bijna nooit en gaat hoogstzelden uit. Bijna al zijn handelstransacties worden per telefoon of per kabel gedaan. Sinds drie jaar doet het gerucht de ronde, dat Seng-Li erg ziek is, maar daar de activiteit van deze « zoon des hemel » niet het minst is vertraagd, twijfel ik er aan of deze geruchten op waarheid rusten.

— En denkt u werkelijk dat Seng-Li het spel van onze tegenstanders speelt? vroeg Jimmy.

— Neen, eerlijk gezegd niet! Ik voeg hieraan toe dat de Chinees een toevallige agent van de C.I.A. is en dat Washington zijn medewerking zeer op prijs stelt. Hij weet veel, heel veel zelfs, maar staat in principe boven alle verdenking. Waarom zou hij ons verraden? Er is geen enkele rede toe. Hij is zo rijk dat hij niet weet wat hij met zijn geld moet doen. Ambitie? Zijn hoge leeftijd en zijn grote wijsheid stellen hem voor die verleiding borg. Idealisme? Ook niet! Vanop de dag dat hij Sjanghai, waar hij een bekend man was, heeft verlaten, heeft hij steeds hardnekkig het nieuwe regimé bestreden. Trouwens, wij hebben vat op hem, een van zijn zoons is kolonel in het leger van Tsjang-Kai Tsjech en de maarschalk die hem bijzonder veel vertrouwen schenkt, belast hem geregeld met belangrijke missies in het buitenland. Seng-Li's tweede zoon is in de Verenigde Staten en als student aan de Princetown University ingeschreven. Je zult je dus afvragen waarom ik zijn naam noemde? Dat zit namelijk zo : Laten we aannemen dat Seng-Li zuiver is, maar kunnen wij dit ook aannemen van de zwerm medewerkers die hem omringd Niets belet ons te denken dat de omgeving van de eerbiedwaardige oude heer, anders over de zaken oordeelt. Dit blijven echter slechts veronderstellingen. Wanneer je ter plaatse zult zijn, kan je hierover zelf een opinie vormen...

Stone die aandachtig naar de lange uiteenzetting van de commissaris had geluisterd, strekte zijn lange stelten en stond op.

— Wat je mij daar allemaal vertelt is heel interessant, merkte hij op, maar totnogtoe is mijn rol alleen nog maar die van toehoorder geweest. Waar bestaat mijn opdracht eigenlijk uit?

— Jouw taak is deze organisatie te vernietigen.

— Zo! Vernietigen! Natuurlijk! Niets is eenvoudiger!

— Nou, nou, laten we dan zeggen « onthoofden »!

— Pfutt, kinderspel!

— ...Wij staan er sedert zes maanden voor Piet Snot!

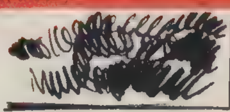
VAN JIMMY STONE

HONGKONG

Geïllustreerd door Ref

ijzonder gevaarlijke opdracht, het gaat hier om in Hongkong, een Chinees spionagenet te vernietigen.

Higgins fronste zijn wenkbrauwen, hij kon niet goed tegen ironie vooral niet aangaande dienstzaken.

— Stone, wees nu zo vriendelijk verder naar me te luisteren en mij niet meer te onderbreken. Indien je wil protesteren wacht dan tot ik uitgesproken ben! Ik ga voort... Verontrust door deze stand van zaken, stuurde de C.I.A. een sluwe kerel en tegelijkertijd specialist van het Verre Oosten naar Hongkong : Bill Warren. Alles wijst erop dat Warren het begin van een spoor had ontdekt. Arme duivel! Hij bofte niet. Net toen hij op het punt stond een opheldering te vinden, kwam hij in een stupide auto ongeluk om. Waarschijnlijk was het een moord onder de dekmantel van een ongeluk. Hij had ons net voor zijn dood dat geheimzinnige bericht dat ik je daarstraks liet zien, doorgeseind : « Surveilleer de Helleveeg ». De mensen van de codekamer zaten met hun handen in hun haar en zochten tevergeefs naar een uitleg. Als je het mij vraagt, ligt de oplossing in Hongkong...

Zo! Daar heb je het beeld dan! Nu kom ik bij jouw rol in deze zaak. Je gaat natuurlijk niet als agent van de F.B.I. naar Hongkong toe. We geven je de identiteit van een zekere Ralph Forbes uit Los Angeles. Je hebt voor rekening van de General Pictures Company, een belangrijke handelsopdracht uit te voeren. Hongkong is een soort Oosters Hollywood geworden. Na de communistische zondvloed, hebben verschillende Chinese maatschappijen er hun toevlucht gezocht. Ze concurreren elkander dood, maar beschikken niet over voldoende middelen. Als gevolmachtigde van de General Pictures Company, moet je de mogelijkheid bestuderen deze miezerige maatschappijtjes in een machtig consortium samen te smelten, onder technische en commerciele leiding van de firma die je vertegenwoordigt. Daar het een groots opgezette operatie is, moet je proberen Seng-Li ervoor te interesseren, zijn financiele hulp zien te krijgen... Kort gezegd, je ziet hoe de zaak in elkaar zit. Ons consulaat zal een van haar attachés opdracht geven het terrein voor te bereiden, de hoeken af te ronden, en je met Seng-Li in verbinding te stellen daar het niet gemakkelijk schijnt te zijn met de Chinees in aanraking te komen. Deze manier van handelen, introduceert je meteen in beide verdachte milieu's. Vanaf dat ogenblik heb je « carte blanche ». Maar pas op, de tegenstanders die je op je weg zult tegenkomen zijn geen koorknapen! Zij hebben zeer afdoende methodes wanneer zij een ongewenste pottekijker uit de weg wensen te ruimen.

— Dan ben ik tenminste gewaarschuwd, antwoordde Jimmy met een glimlach. Wanneer vertrek ik?

— Je plaats is besproken op het vliegtuig dat morgen om 18,30 uit Idlewild vertrekt met correspondentie in San Francisco.

— Zijn er in Hongkong nog kerels met wie ik contact moet nemen?

— In principe werk je alleen. Indien het echter nodig is, kan je je wenden tot een van de lokale aangevers van de C.I.A. wiens diensten des te kostbaarder zijn daar niemand zijn werkelijke identiteit kent. Het is een Chinees van zeer bescheiden afkomst. Hij woont op een sampan in de benedenstad. Maar laat je daardoor niet misleiden. Je vindt zijn naam in het dossier dat Suzie je straks zal geven. Je hebt vier en twintig uur om alle elementen van het dossier uit je hoofd te leren. Er is natuurlijk geen sprake van compromitterende papieren bij je te dragen!

— Dat spreekt vanzelf!

— Nu nog iets... Je reist in gezelschap van Jess Kelly, een C.I.A. agent. Officieel kennen jullie elkaar niet. Dank zij een gewilde indiscretie, krijgen onze tegenstanders te weten dat Kelly tot opdracht heeft de gebeurtenissen in Hongkong te onderzoeken. In werkelijkheid houdt de man zich koest. Hij zal voor idioot spelen en geen enkel initiatief nemen. Zijn tegenwoordigheid heeft geen ander belang dan de aandacht ven het netwerk op hem te vestigen.

Higgins drukte zorgvuldig zijn sigaar uit in de asbak.

— Dit verandert je in een romanheld, Stone! zei hij. De onverschrokken Yankee tegen de sluwe Chinees, wiens valse glimlach het woord « dood » spelt. Zal de Westerling het winnen van de volgelingen van Fu-Mansjoe? De toekomst zal het ons zeggen. Wordt voortgezet!

— In werkelijkheid, antwoordde Jimmy onverstoord, krijgen dergelijke feuilletons vaak geen slot.

— Mis! Ze eindigen altijd, maar niet altijd zoals men het wenst! Hij zuchtte en tastte met zijn dikke hand naar een tweede sigaar.

— Enfin, daar je onder een goede ster bent geboren, zal het geluk misschien weer aan je kant staan. Goed!... Laat mij nu met rust, ga je dossier bestuderen en kom mij morgenochtend weer opzoeken, dan zal ik je mijn laatste instructies geven.

— En uw zegen hoop ik?

— Natuurlijk, zei de commissaris ernstig, mijn zegen krijg je ook.

---

(1) Central Intelligence Agency — Amerikaanse geheime dienst.
(2) Stad aan de oostkust van het eiland, door ferry-boats met Kwoloon verbonden.

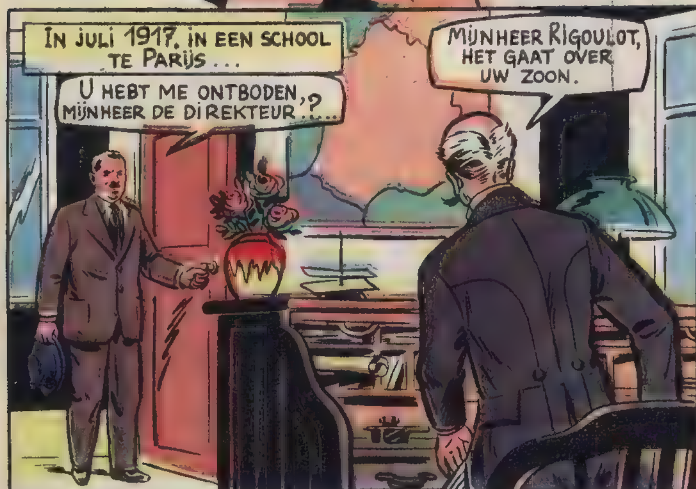
(Wordt voortgezet.)

CHARLES RIGOULOT

DE STERKSTE MAN TER WERELD

GETEKEND DOOR FERNAND CHENEVAL
NAAR EEN SCENARIO VAN YVES DUVAL

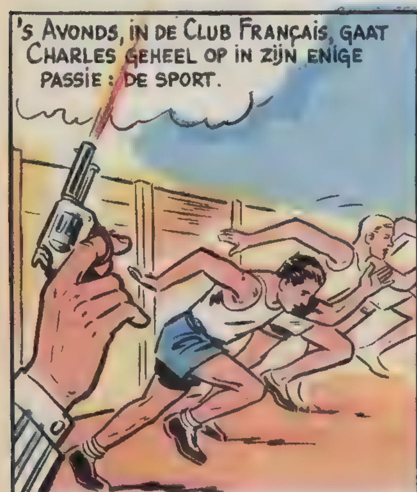

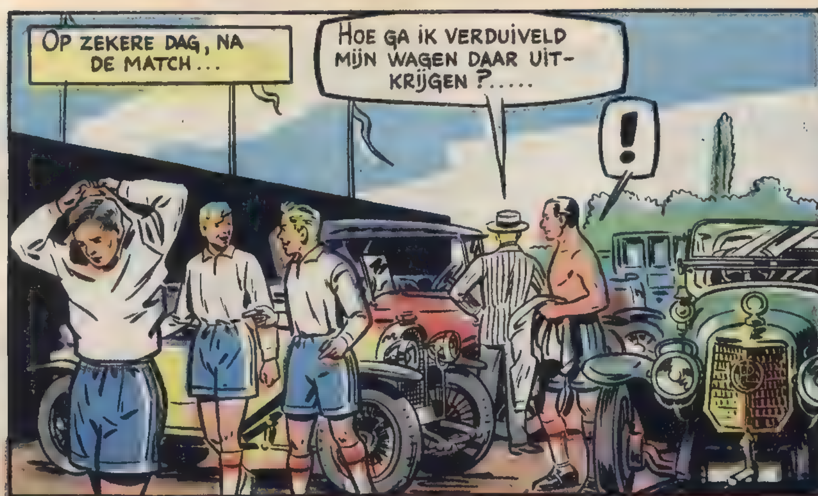

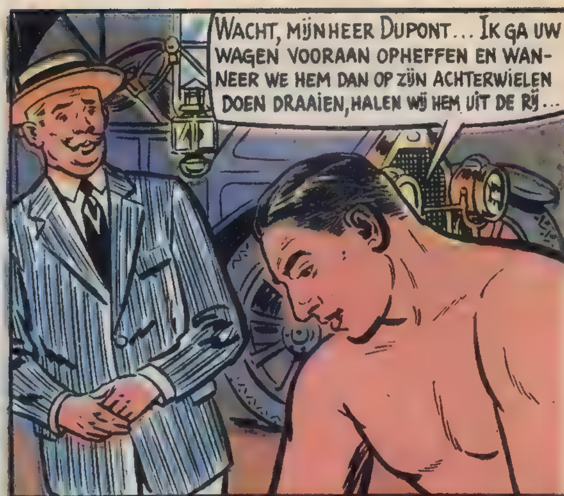

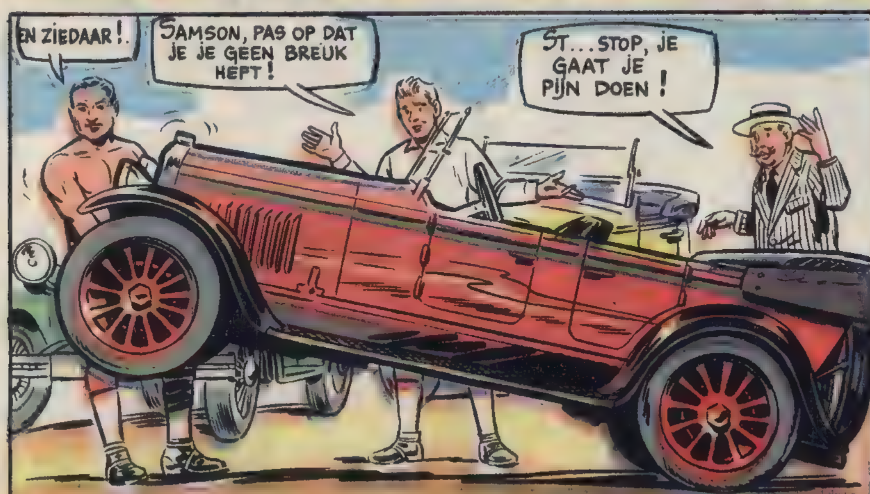

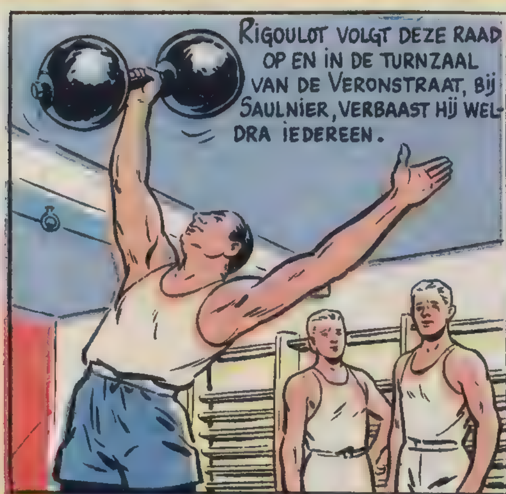

OP ZEKERE DAG, NA DE MATCH...
HOE GA IK VERDUIVELD MIJN WAGEN DAAR UIT-KRIJGEN ?.....
!

WACHT, MIJNHEER DUPONT... IK GA UW WAGEN VOORAAN OPHEFFEN EN WANNEER WE HEM DAN OP ZIJN ACHTERWIELEN DOEN DRAAIEN, HALEN WIJ HEM UIT DE RIJ...

EN ZIEDAAR!.
SAMSON, PAS OP DAT JE JE GEEN BREUK HEFT!
ST... STOP, JE GAAT JE PIJN DOEN!

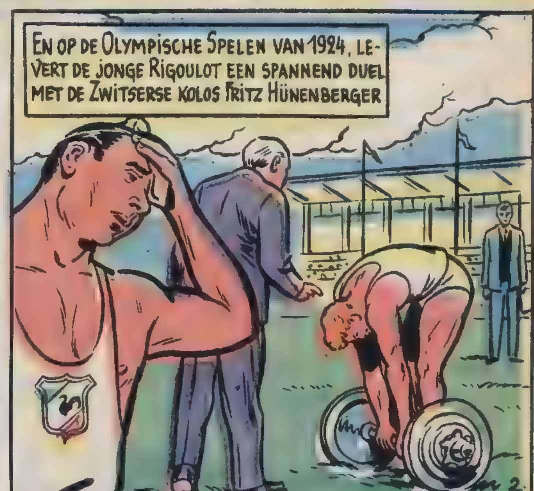

EEN KAMPIOEN!..
VRIEND, JE ZOU AAN GEWICHTHEFFEN MOETEN DOEN.

RIGOULOT VOLGT DEZE RAAD OP EN IN DE TURNZAAL VAN DE VERONSTRAAT, BIJ SAULNIER, VERBAAST HIJ WELDRA IEDEREEN.

OP 18 JARIGE LEEFTIJD IS HIJ KAMPIOEN VAN FRANKRIJK: TREKKEN MET DE RECHTER (70 KG.), STREKKEN (80 KG.), WERPEN MET DE LINKER (90 KG.) EN WERPEN MET DE SCHOUDERS (110 KG)

VERBLUFFEND!
IK GELOOF DAT WE EEN TWEEDE CADINE GEVONDEN HEBBEN VOOR DE VOLGENDE OLYMPIADE

TWEE JAAR LATER, VERVULT HIJ ZIJN DIENSTPLICHT IN HET BATALJON TE JOINVILLE, WAAR DE MILITAIRE SPORTMANNEN OEFENEN.
BINNEN VEERTIEN DAGEN ZULLEN WE MET DE OLYMPISCHE SELEKTIES BEGINNEN. IEDEREEN KAN ZICH INSCHRIJVEN IN ZIJN SPECIALITEIT....

EN OP DE OLYMPISCHE SPELEN VAN 1924, LEVERT DE JONGE RIGOULOT EEN SPANNEND DUEL MET DE ZWITSERSE KOLOS FRITZ HÜNENBERGER
2

STADION VAN COLOMBES

	TREKKEN MET EEN ARM	WERPEN MET EEN ARM	TREKKEN MET TWEE ARMEN	STREKKEN MET TWEE ARMEN	WERPEN MET TWEE ARMEN	TOTAAL
Hünenberger (Suisse)	80	107,5	97,5			
Rigoulot (France)	87,5	92,5	102,5			

80 KG. VOOR HET TREKKEN MET EEN ARM, 107,5 KG. VOOR HET WERPEN MET EEN ARM, 97,5 KG. VOOR HET TREKKEN MET TWEE ARMEN... DE ZWITSER TOTALISEERT DUS TOTNOGTOE 285 KG.

MOED, CHARLOT! NA DE EERSTE DRIE BEWEGINGEN, HAALT HIJ HET SLECHTS MET TWEE EN HALF KILO!....

285 TEGEN 282,5. IK HEB MIJN LAATSTE WOORD NOG NIET GEZEGD!

BRAVO, CHARLOT! JE HEBT HEM!!....

MET 502,5 KG. IN VIJF BEWEGINGEN, WORDT RIGOULOT OLYMPISCH KAMPIOEN HALFZWAARGEWICHT.

ZEER MOOIE PRESTATIE!

DAAR HIJ GEEN GELD HEEFT KEERT DE GLORIERIJKE REKRUUT HEEL DEMOKRATISCH PER TREIN NAAR DE KAZERNE VAN JOINVILLE-LE-PONT TERUG.

!

KRUIER? KRUIER!

STA ME TOE, DAME?...

MAAR UW VRIEND GAAT ZICH PIJN DOEN!

LAAT HEM DOEN, MEVROUW; VANDAAG ZOU HIJ DE AARDBOL KUNNEN OPHEFFEN!

RIGOULOT WORDT MONITEUR TE JOINVILLE EN VERVULT VERDER ZIJN DIENSPLICHT...

EEN BEETJE GRIEP, VRIEND, EN DAARMEE KAN JE BETER OPPASSEN. ACHT DAGEN DE KAMER HOUDEN.

GEEN GELUK! JUIST ZONDAG WORDEN DE AANVALLEN GEDAAN OP DE WERELDREKORDS.

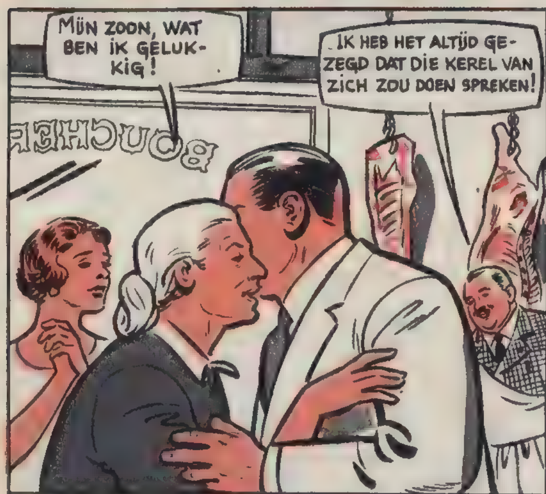
TREK HET JE NIET AAN! IK ZAL JE EEN UNIFORM BEZORGEN EN DAN KAN JE MEEDOEN!

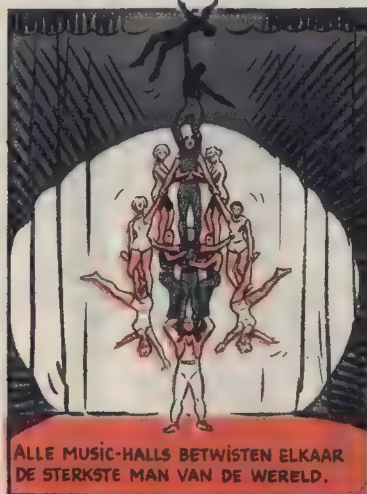
3

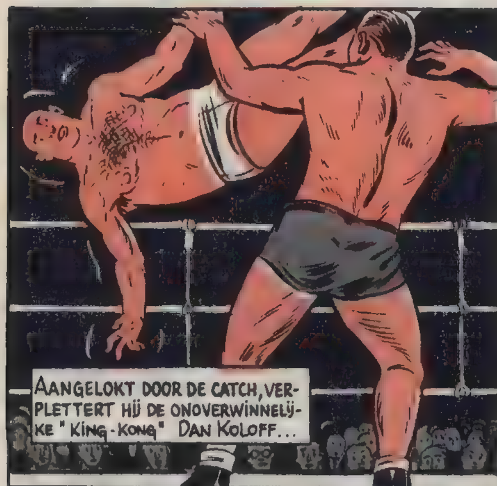

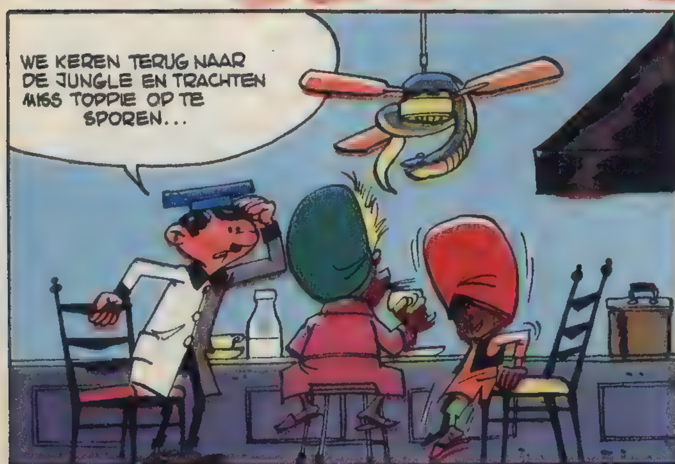

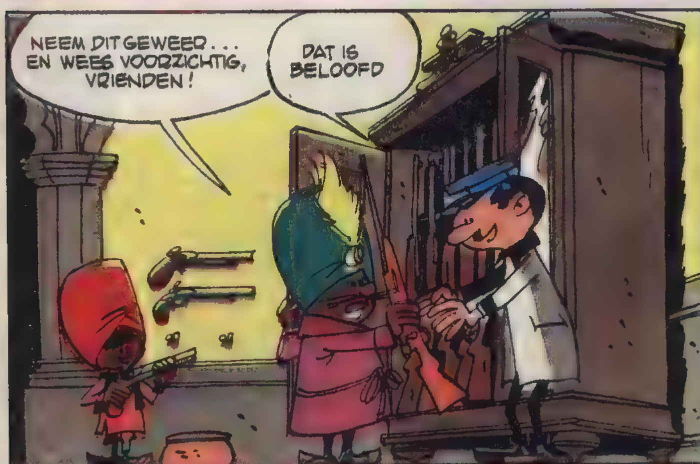
Volgende week : DE EERSTE MARATHON

PECHVOGEL

WE KEREN TERUG NAAR DE JUNGLE EN TRACHTEN MISS TOPPIE OP TE SPOREN...

JAMMER GENOEG KAN IK JE NIET VERGEZELLEN... IK MOET HIER BLIJVEN OM HET PALEIS TE VERDEDIGEN...
IK GA MET JE MEE, PECHVOGEL

JIJ BENT NOG ZO JONG...
JA, MAAR IK KEN DE JUNGLE OP MIJN DUIMPJE EN LOR-GNET ZAL ONS HELPEN!

NEEM DIT GEWEER... EN WEES VOORZICHTIG, VRIENDEN!
DAT IS BELOOFD

NEMEN WE MIJN TAXI?
NEEN, IK HEB EEN ANDER IDEE... WACHT HIER OP MIJ...

WAAR BLIJFT-IE NOU?

?

KAN JIJ ZULKE DIEREN LEIDEN?
DAT IS KINDERSPEL! KOM, KLIM MAAR OP...

DIT IS EEN PUIK SYSTEEM ZEG!

IK WOU DAT MIJN VRIENDEN VAN HET TAXISTATION ME THANS KONDEN ZIEN!

EN DE GROENE TIJGER

e groene tijgers zaaien terreur. De dienaars van de maharadja zijn verdwenen en miss Toppie keerde van een verkenningstocht uit de jungle niet weer.

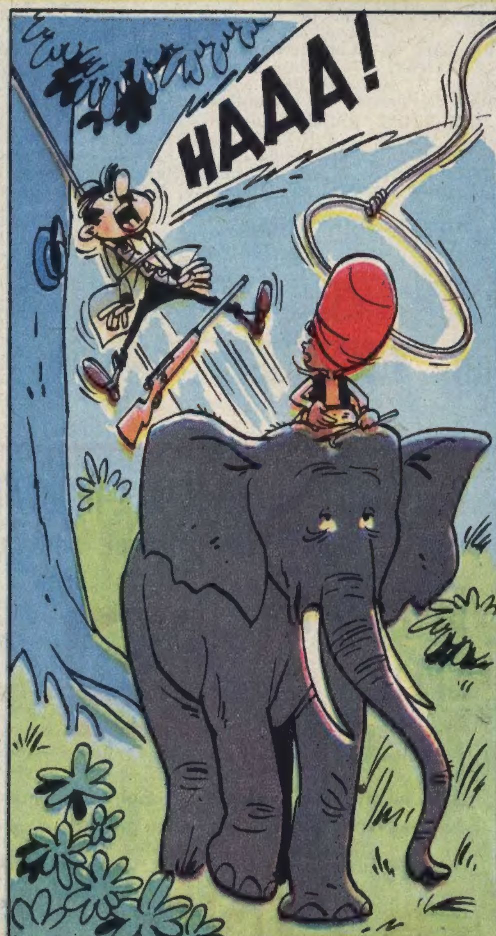

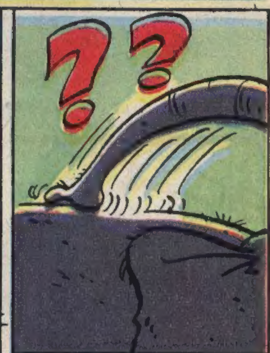

(Wordt voortgezet.)

NIEUWS... NIEU

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II ; 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 10 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 6 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

Kleuralbum 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartoneerd : 50F.
Vliegtuigen I en II - Automobiel - België I en II - Europa I, II en III
Per album 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld Deel I en II 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
SKI — FRANCO-SUISSE — PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE — COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

HET ONTSTAAN VAN DE WERELD

HET is best mogelijk dat de drie en dertig-jarige Britse geleerde Woolfson zo beroemd zal worden als Copernicus op Ptolemeus. Woolfson zou er in geslaagd zijn te ontdekken hoe de planeten zijn ontstaan. Volgens hem heeft een ster de zon met een snelheid van 3.600.000 km per uur geraakt. Enkele stukken raakten daardoor los van de zon en begonnen rond de zon te wentelen. Aldus ontstonden in deze volgorde Pluto, Neptunus, Uranus, Saturnus, Jupiter, Mars, de Aarde, Venus, en Mercurius. Fritz Zwicky, een Amerikaanse astronoom, rekende uit dat de aarde duizend miljard jaar oud is. Of de theorie van Woolfson en de berekeningen van Zwicky juist zijn valt nog af te wachten...

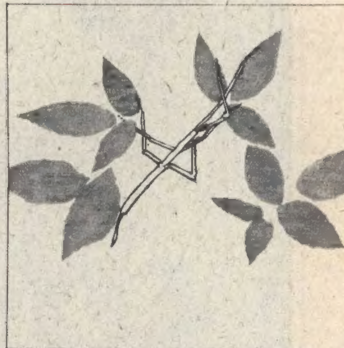
BOEZEMVRIENDEN

TWEE donderdagen achtereen botste op hetzelfde punt van dezelfde kruisweg een auto tegen een autobus. Dat gebeurde te Nothingham in Groot Brittannië. De chauffeur van de autobus en de automobilist wisselden toen van gedachten over de weerstandskracht van het metaal en daardoor werden zij boezemvrienden. Om geen derde maal tegen elkaar te botsen, gaan zij steeds te voet wanneer zij elkaar een rendez-vous geven.

BRAVO! BACILLUS ROSSI!

Je mimicry is perfect !

Zie pagina 32.

Een verrassing !

SENATOR A.W. Fletcher ging naar een banket dat aangeboden werd door de Radio Corporation of America. Hij ging omdat er een grote verrassing was aangekondigd. En die verrassing was een stukje suiker, dat de genodigden na de maaltijd bij hun kopje koffie kregen. Maar die suiker bleek geen suiker te zijn... Het klontje was een nieuw radiotoestel !

ARCHEOLOGIE

IN een Egyptische tempel in de omgeving van Heliopolis hebben de archeologen gemummificeerde struisvogels gevonden. Volgens specialisten verlieten de struisvogels het aardse tranendal 3.000 jaar geleden !

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.
NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.
Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* Tel: 22.56.00 25-8-60

IK HOUD VAN AMSTERDAM

VERVOLG VAN PAGINA 23

misschien zelfs vijfde- of zesdehands. Met onnavolgbare flair slagen de « standwerkers » in hun kraampjes er in hun waar, zelfs het meest waardeloze, aan de man te brengen. Het kan er een leven als een oordeel zijn als de kooplieden op een drukke dag alle tegen elkaar en tegen hun publiek staan te schreeuwen, hun stoffen of de zogenaamde echt Zwitserse horloges aanprijzen en de voorbijgangers met de mooiste « smoezen » tot kopen trachten te verleiden. Aan hen is het te danken, dat de Amsterdamse volkstaat doorspekt is met al of niet verbasterde joodse uitdrukkingen en gezegden.

DE STAD GROEIT !

Hoe meer men van het Centraal Station verwijderd raakt, in hoe nieuwere wijken men terecht komt. Vooral de laatste vijftien jaar heeft de stad zich enorm uitgebreid en nog steeds veranderen in snel tempo weilanden in woonblokken. Met name aan de westkant, langs de spoorlijn naar Haarlem, groeit Amsterdam gestadig.

Tot aan de oorlog leefden de toen achthonderd duizend inwoners van Amsterdam op een betrekkelijk klein oppervlak. Het miljoen van thans is verspreid over een veel groter grondgebied. Dat komt omdat men het bij de nieuwbouw tegenwoordig veel zoekt in de meer gerieflijke laagbouw en rekening houdt met het aanbrengen van groenstroken. De nieuwere wijken worden met recht tuinsteden genoemd.

De laatste in aanbouw zijnde nieuwe wijk van Amsterdam is de tuinstad Buitenveldert lopende langs de zuidelijke gemeentegrens en aansluitend bij een andere na-oorlogse buurt, die vanwege zijn grote rijke villa's door de volksmond de « Goudkust » wordt genoemd.

UNIEK IN EUROPA

Dit bos is de trots van de gemeente. Het is uniek voor Europa. Negenhonderd hectaren weiland en natte poldergrond werd in enkele jaren tijd omgetoverd in een schitterend natuurgebied, een recreatieterrein, waar op drukke dagen soms 75.000 mensen vertier vinden.

In 1928 ontstonden de eerste plannen voor de aanleg van het bos. In de toen heersende werkloosheid was het een uitkomst voor enkele duizenden arbeiders, die hier werk konden vinden. En Amsterdam heeft er profijt van getrokken. Het beschikt nu over een heerlijk ontspanningsgebied, dat nog steeds wordt uitgebreid en verbeterd. Met het aan het bos grenzende « Nieuwe Meer », el dorado voor de zeilliefhebbers, heeft de stad nu voldoende recreatieterrein voor zijn bevolking.

Zo zijn we dan even geweest in enkele delen van Amsterdam, die bij de niet-stedelingen minder of niet bekend zijn. Het is begrijpelijk, dat deze, bij een bezoek aan Nederlands hoofdstad allereerst gewezen worden op het paleis op de Dam, op het intieme Bagijnhof, op de grachten met hun voorname, statige zeventiende en achttiende eeuwse huizen, dat zij de « Nachtwacht » van Rembrandt in het Rijksmuseum gaan bezichtigen en gaan luisteren naar het carillonspel in de verschillende torens, misschien een rondvaart maken door de haven en gaan winkelen in de Kalverstraat. Maar dan hebben ze van de stad niet het echt levende deel gezien. Het leven, dat speelt zich af in de woonwijken rond de eigenlijke stadskern, in de Jordaan en in de Jodenbuurt, op de « Goudkust » en in de tuinsteden én in het Amsterdamse Bos.

Jan A. WALTA.

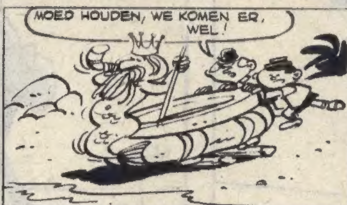

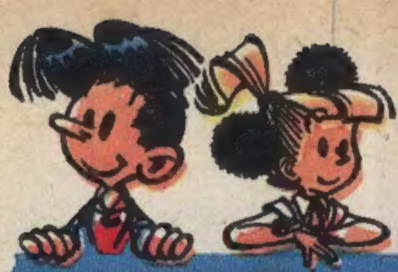

TON en TINNEKE

GAATJES BOREN

